

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

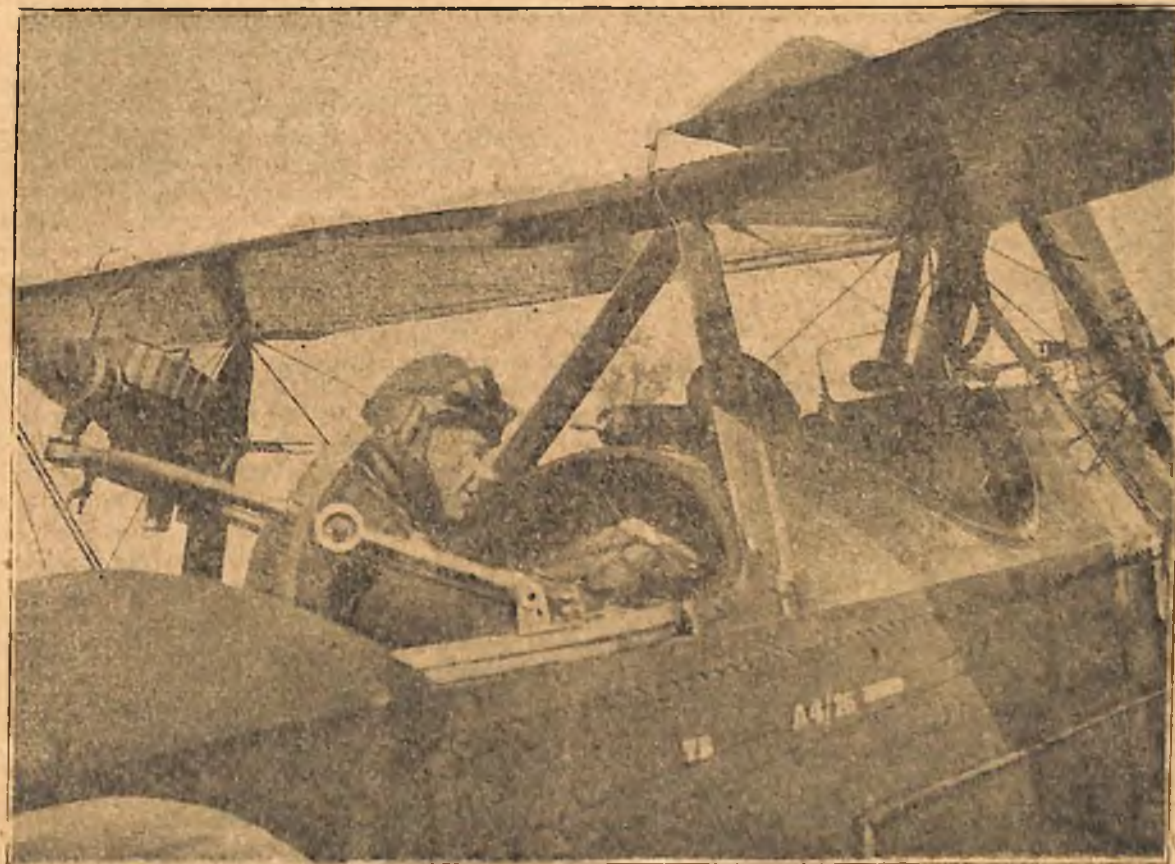
12 Σελίδες

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

Λεπτά 25

ΕΤΟΣ Β'.—ΑΡΙΘ. 15 | 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ—15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1918 | ΑΘΗΝΑΙ—Όδος Βασιλική 8

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 'Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ, ΛΕΠ.25
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΛΟΙΓ'ΑΝ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ

"Ελλην" αεροπόρος βομβαρδίζων Βουλγαρικάς κατασκηνώσεις

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

“ΣΤΑΦΥΛΙΑ ΚΑΙ ΙΧΝΗ.”

— Για κύττα αυτούς τους χωριάτες με το γαϊδουρί και πές μευ αν παρατηρήσ τίποτε περίεργο στη συντροφιά, ερώτησεν ο Τιμολέων Βραχνός, τής 1ης Ομάδας Προσκοπών Αίγινης, τόν σύντροφό του.

Τά δύο παιδιά γρίζαν από μιάν εκδρομή που έκαμαν με τήν ομάδα των εἰς τὸ Νάο, στὸ δυτικὸ μέρος τοῦ νησιῦ. Οἱ ὑπόλοιποι τῆς ομάδος μαζί με τὸν Ἀρχηγό τους, εἶχαν ξεκινήσει γὰ τὴν πόλι μιὰ ὥρα πρωτύτερα.

Στὴν ἐρώτησι τοῦ φίλου του, ὁ Παναγιώτης Ραφτόπουλος ἐξήγησε με προσοχὴ τοὺς δύο χωριάτες που περνοῦσαν ἀπὸ μπροστά τους. Ἐφαίνονταν συνειθισμένοι χωριάτες καὶ ἐντελῶς ἀθῶοι· καθὼς παρακινούσαν καθέ τὸσο καὶ λιγάκι τὸ γαϊδάρι των μ' ἓνα «αἰντε» κι' ἓνα κέντρισμα στὴ ράχι νὰ προχωρή. Ὁ γαϊδαρος ἦταν φορτωμένος με δύο καλάθια γεμάτα ὠραϊστάτα σταφύλια.

— Ὅχι, λέει ὁ Παναγιῆς· δὲν βλέπω τίποτε στὴ συναίσια που νὰ μὸ κάνει ἰδιαίτέρως ἐντύπωσι.

— Οὐτε κι' ἐπερίμνω πὼς θὰ ἰδῆς ἀποκριθῆκα κοροϊδευτικά ὁ Τιμολέων τὸ ξέρω δᾶ, καὶ μὲνε, πὼς ἔχεις πολλὸν κερὸ ἀκόμα νὰ διανύσης πριν σὲ κᾶμω πρώτης τάξεως πρόσκοπον.

Πρέπει νὰ ξέρεις ὅτι εἰς τὸν Βραχνὸν ὠφεῖλετο ὁ σχηματισμὸς προσκοπικῆς ομάδος στὴν Αἶγινα. Ἐχρημάτισε πρόσκοπος στὴν Ἀθήνα, ἔπειτα ὁμοίως, ἐπειδὴ ὁ πατέρας του ἄνοιξε ξενοδοχεῖο στὴν Αἶγινα, ἔφυγε ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα, καὶ ἐγκατέλειψε καὶ τὴν ομάδα του, ἔχοντας ὡστόσο σταθερὰ ἀπόφασι νὰ μὴ εγκαταλείψῃ τὸν προσκοπισμὸ, ἀλλὰ νὰ πείσῃ τὸ δάσκαλο τοῦ τόπου ἐκεῖ νὰ σχηματίσῃ προσκοπικὴ ομάδα. Κι' ὅπως καταλάβατε, τὸ πέτυχε. Ὁ Παναγιώτης Ραφτόπουλος ἦταν γείτονας τοῦ Τιμολέοντος καὶ τὰ δύο παιδιά ἦσαν ἀχώριστοι φίλοι.

— Τοῦλάχιστον Παναγιωτάκο μου, ἐξηκολούθησεν ὁ Τιμολέων· θὰ μπερῆσαι νὰ παρατηρήσης καὶ τι ἀνδιαφέρον εἰς τὰ ἰχνη τῶν δύο αὐτῶν ἀνθρώπων.

Ὁ φίλος του ἐξήγησε τὰ ἰχνη που εἶχαν ἀφήσει οἱ δύο χωριάτες καὶ τὸ ζῶο καὶ ὕστερ' ἀπὸ μιὰ στιγμὴ λέει ἑσπρονικά.

— Ἀλήθεια καλὰ λές· βλέπω τὸ ἀποτύπωμα γυμνοῦ ποδιῦ στὸ μέσον τῶν ἰχνῶν που ἄφταν τὰ ὑποδήματα των. Τί νὰ σημάνη τάχα αὐτό;

— Μπράβο, ἀνέκραξεν ὁ Τιμολέων· ἐπὶ τέλους κατάρθωσαι νὰ προχωρήσης ἓνα βῆμα στὴν ἰχνηλασία. Τίποτε τὸ μυστηριώδες δὲν ὑπάρχει, ἐν τούτοις εἰς ὅτι παρετήρησες. Ἀπλούστατα σημαίνει ὅτι τὸ ἐμπροσθινὸ μέρος τοῦ δεξιῦ ὑποδήματος ἐνὸς ἐκ τῶν δύο ἀνθρώπων ἐραγώθηκε κι' ἔφυγε ὅλο καὶ ὅτι ἔτσι τὸ πόδι του πατεῖ γυμνὸ τὸ γῶμα. Νὰ ἓνας ἄνθρωπος που ὀσπαι εὐκόλο ν' ἀκολοθήσῃ κανεὶς καὶ νὰ πιάσῃ μάλιστα, ἀν ἤθελε ὁ πάροξῃ ἀνάγκη.

— Αὐτὸ τὸ περίεργο ἐννοοῦσαι ὅταν μ' ἐρώτησες ἂν παρατήρησα τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸ σ' αὐτὴ τὴ συνοδεία; ἀνθρώπων;

— Ὅχι, ὄχι. Ἦταν κάτι ἄλλο.

— Τί;

— Δὲ θὰ σοῦ τὸ πῶ τώρα, ἐκτός ἂν τὸ βρῆς μόνος σου. Σοῦ δίνω τὸν κερὸ νὰ τὸ ἐξακριβώσης μόνος σου. Ἐχῶς ἀνάρχη ἀπὸ πολλὴ ἐξάσκησι στὴν ἰχνηλασία. Ἄν

ὡς που νὰ φθάσουμε στὴν Αἶγινα δὲν κατορθώσης ν' ἀνακαλύψῃς τὸ περίεργο πρᾶγμα που ἐννοῶ τότε ἴσως—εἶπα ἴσως—θὰ σοῦ τὸ πῶ.

Ὁ Παναγιώτης ἄρχισε νὰ στενοχωριέται με τὸ συνᾶδελφὸ του. Δὲν τοῦ ἄρσσε νὰ τὸν πειράζου. Ὅσο ὁμοίως περισσότερον ἐσυλλογίζανταν τοὺς δύο χωριάτες με τὸ γαϊδαρο τους, τόσο καὶ περισσότερον ἔδωλεπεν ὅτι δὲν εἶχαν πᾶνω τους τίποτε τὸ περίεργο ἢ ἐξαιρετικὸ. Γιὰ τοῦτο τὸ μιὰ καὶ τοῦ ἄλλοῦ ἀπὸ τὴν ὑπέθεσιν αὐτὴ. Καὶ πράγματι ὕστερ' ἀπὸ λίγες στιγμῆς τὰ δύο παιδιά ἄρχισαν νὰ μιλοῦν γιὰ ἄλλα πρᾶγματα, τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ πειρὸ ἀνδιαφέροντα ἀπὸ τοὺς δύο χωριάτες καὶ τὸ γαϊδάρι τους.

Ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα, τὸ πρωὶ, εἶχε φθάσει στὴν Αἶγινα ὁ Ἐπίσκοπος τῆς—ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσία. Ὁ Ἐπίσκοπος ἦταν ἓνας θαυμάσιος γέρος που εἶχε κρατήσῃ ψηλὰ τὴν τιμὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας σὲ βαθμὸν ἀντάξιο τῶν μεγάλων κληρικῶν τῆς ἐποχῆς τῶν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγώνων τοῦ 21. Ἡ Ἑλλὰς ὁμοίως εἶχεν εἰσέλθει πειρὸ εἰς τὴν Ἑυρωπαϊκὴν σύρραξιν ἐναντίον τῆς Τουρκίας καὶ ὁ Ἐπίσκοπος ἀναγκάσθηκα νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν πατρίδα του, πέρνοντας μαζί του μερικὰ ἀπὸ τὰ πρᾶγματά του ὅσα δηλαδὴ κατάρθωσε νὰ γλυτώσῃ. Ἀφοῦ παρέμεινε κάμποσο στὴν Ἀθήνα, ὁ Ἐπίσκοπος ἀπεφάσισε νὰ πάῃ στὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγ—Δημητρίου στὴν Αἶγινα κι' ἐκεῖ νὰ περιμένῃ, πρηνόντας τῆς ἡμέρας του ἥσυχια εἰς δεήσεις ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῶν ἀδελφῶν του, τὸ τέλος τοῦ πολέμου.

Οἱ πρόσκοποι δὲν τὸν εἶχαν ἰδαὶ ἀκόμη, γιὰ τὸ βαπὸρ· εἶχε φθάσει ὅταν τὰ παιδιά εἶχαν ἤδη ξεκινήσει γιὰ τὴν ἐκδρομὴ τους. Ὁ Ἐπίσκοπος θὰ διενευκτέρευε εἰς τὸ «Ξενοδοχεῖον ἢ Κωνσταντινούπολις»—ἰδιοκτήτης τοῦ ὁποίου ἦταν ὁ πατέρας τοῦ Τιμολέοντος—καὶ θὰ ἀνεχώρη τὴν ἐπεμμένην γιὰ τὸ μοναστήρι.

Τὰ δύο παιδιά ἔφθασαν στὴν πόλι ὅταν ἄρχισε πειρὸ νὰ νυχτώνῃ. Ἐμαθον πὼς ὁ Ἐπίσκοπος ἦταν πολὺ κουρασμένος, ὅτι εἶχε ἀποδειπνήσει κολῶς καὶ ἀπευρῆσι γιὰ ν' ἀναπαυθῇ.

Ὁ Παναγιῆς ἐκαλητύχησε τὸ φίλο του καὶ ὕχ· ὕστερ' ἀπὸ πολλὴ ὥρα τὰ δύο παιδιά, ἀφοῦ ἱκανοποίησαν τὴν πειρὰ τους, ἦσαν κι' αὐτὰ πλαγισσμένα κι' ἐκακοῦνταν τὸ βαθὸ καὶ γλυκὸν ὕπνο που χαρίζε μιὰ ἡμερησία ἐκδρομὴ στὸν ανοιχτὸν ἀέρα.

Τὴν ἄλλη μέρα, κατὰ τὰ χαράματα εἶχε σηκωθῆ ὅλο τὸ «Ξενοδοχεῖον ἢ Κωνσταντινούπολις» στὸ πάδι. Μποροῦσε ν' ἀκούσῃ κανεὶς ἀπὸ τὴ μιὰν ἀκρὴ τοῦ δρόμου στὴν ἄλλη τὴ φωνὴ τοῦ Ἐπισκόπου, που φώναζε δυνατὰ· ὡς τὸν ἀλεψαν. Τὸν Τιμολέοντα τὸν ἐστελεον ἀμέσως ὁ πατέρας του νὰ φωνάξῃ τὴν ἀστυνομία, ὅταν δ' ἐγνώρισε πέρνας γρήγορα ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦ φίλου του καὶ τὸν ἐβύπνησε. Ὁ τελευταῖος ντύθηκε στὸ στερὸ καὶ σὲ λίγες στιγμῆς τράβηξε με τὸ φίλο του γιὰ νὰ ξενοδοχῆ.

Ὅταν ἔφθασεν ὁ Ἀστυνόμος με τοὺς χωροφύλακας, ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ ἐξήγησε πὼς εἶχε πᾶρῃ μαζί του δύο μικρὰ κουτιὰ· πούσαν κλειδωμένα καλὰ καὶ τὰ ὁποία εἶχε ἐβάλει στὸν πάτο τοῦ πειρὸ μεγάλου μπαούλου του, που κι' αὐτὸ κρατοῦσε κλειδωμένο. Μέσα στὰ κουτιὰ αὐτὰ εἶχε

μερικά χρυσαφικά, πού κατόρθωσε νά διασώση από τήν 'Εκκλησία του μέρους του στη Μικράν 'Ασία και τὰ ἄποια μπόρεσε καί ἔφερε μαζί του ἀσφαλώς σ' ἄλλο τόπο ἔξω ἀπό τήν Τουρκία. Γὰ μάτια του σεβαστοῦ ἱεράρχου ἦσαν γεμάτα δάκρυα καί με θρηνώδη φωνή ἔκλαιε τήν κακοτυχία του πού ἔφερε τοὺς ἱερούς οὐτοὺς θησαυροὺς ἀπὸ τόσο μακριὰ γιὰ νά τοὺς χάσῃ μιὰ μέρα πρὶν φθάσῃ στὸ μοναστήρι τοῦ 'Αη—Δημητρίου, ὅπου εἶχε σκοπὸ νά τοὺς καταθέσῃ σ' ἓνα ἀσφαλὲς μέρος μέχρι τῆς ἡμέρας πού θὰ μπορούσε νά γυρίσῃ στὴν ἐπισκοπὴ του. Ὁ 'Αστυνόμος ὡς μόνον πρηγοριανὸν ζε ἔβηκε ἄλλο νά πῆ εἰμὴ τὰς ἐξῆς λέξεις.

— Ἡ Αἴγρια εἶνε μικρὸ μέρος καὶ δὲν πιστεύω πῶς οἱ κλέφτες μπορεῖ νά μεῦ ξεφύγουν.

— Ὑπάρχουν ὅμως πολλὰ καίκια μετὰ τὰ ὁποῖα ὁ κάσμος πηγαίνει σκεπασμένος, λέει ὁ Τιμολέων—πράγμα πού τόσο ἐξηρέθησε τὸν 'Αστυνόμο ὥστε κόντευε νά συλλάβῃ καὶ τὸν Τιμολέοντα καὶ τὸν πατέρα του.

Ἄν καὶ τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ποιὸς διέπραξε τὴν κλοπὴ ἦταν μυστηριώδες, ὁ τρόπος ἐν τούτοις μετὰ τὸν ὅποιον ἔγινε ἡ κλοπὴ ἦταν φανερός καὶ ἀπλούστατος. Τὸ δωμάτιο τοῦ 'Επισκόπου ἦταν ἀδειο ἀπὸ πολλὰς ἡμέρας. Τὸ μεγάλο μπαῦλο τοῦ 'Επισκόπου ἦταν ἀκουμπισμένο στὸν τοῖχο πού χώριζε τὸ ἀδειο δωμάτιο ἀπὸ τὴν κρεβατοκάμαρά του. Τὸ χώρισμα αὐτὸ ἦταν λεπτὸ, ἔβλεπε δὲ κανεὶς ὅτι οἱ κλέφτες εἶχαν κάνει σ' αὐτὸ μιὰ τρύπα μεγάλῃ ἄλλῃ τρύπα ἔπειτα στὸ μπαῦλο καὶ ἔτσι σήκωσαν τὰ δύο κουτιά πού περιείχον τοὺς θησαυροὺς.

— Τί νά κάνουμε; ἐρώτησεν ὁ 'Αστυνόμος. Ὁ 'Επίσκοπος κάθησε πάνω σὲ κρεβάτι του καὶ τὰ δάκρυα ἔτρεχαν σιγανὰ πάνω στὴ σεβάσμα μορφή του. Ὁ ἀτέρας τοῦ Τιμολέοντος ἔσφιγγε τὰ χέρια του μ' ἀπελπισία. Τί θὰ γίνονταν καὶ αὐτὸς καὶ τὸ ξενοδοχεῖο του ὕστερ' ἀπὸ ἓνα τόσο τρομερὸ σκάνδαλο; (Δὲν ἤξερε ἐλέπητε, ἀνάκως καὶ ὄπλοικός ἀνθρώπος πού ἦταν, πῶς ἓνα καλὸ σκάνδαλο εἶνε πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται γιὰ νά κάμῃ ἓνα ξενοδοχεῖο τῆς μόδας).

Ἀκριβῶς ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὁ Τιμολέων ἐξάφνισε ὅλους τοὺς παρόντας ἐκεῖ, καθὼς εἶπε στὸν 'Αστυνόμο.

— Σὺς παρακαλῶ, κύρ ἀστυνόμω, ἀφήστε τοὺς δύο χωροφύλακας νὰρθοῦν μαζί μου καὶ ἐγὼ θαρρῶ πῶς θὰ μπεσῶν ν' ἀνακαλύψω τοὺς κακούργους, ἴσως μάλιστα καὶ νά φέρω πίσω τὰ χρυσαφικά ἀπ'αὐτοὺς.

Ὁ 'Αστυνόμος ἤρχισε νά ὀνειροπολεῖ ἂν κατόρθωνε νά λύσῃ αὐτὸν τὸ μυστήριον, νά συλλάβῃ τοὺς κλέφτες καὶ δώσῃ πίσω τὰ χρυσαφικά, βέβαια τὸν περιμενοῦν ἐκφράσεις εὐαρεσκείας καὶ κανένα γαλόνι ἴσως. Ὁ 'Επίσκοπος ἔπαυσε νά δακρῶν καὶ ἡ καρδιά του γέμισε μ' ἐλπίδα. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ξενοδοχείου ἔπαυσε νά σφιγγε τὰ χέρια του μ' ἀπελπισία, ἐν τούτοις ὅμως εὕρισκε πῶς ὁ γυῖός του ἔλεγε κάτι παράτολμο καὶ ὄχι φρόνιμο. Ὁ ἕνας χωροφύλακας, ἀγαθὸς, ἀλλὰ ἐλάκας, στέκοταν ἐν ὄγαλμα καὶ φαίνονταν πῶς οὔτε χαμπάρι ἔπερνε ἀπ' ὅτι γίνονταν γύρω του. Ὁ ἄλλος χωροφύλακας, φίλος τοῦ Τιμολέοντος καὶ ὁ Παναγιῆς πίστευαν πῶς ἂν ὁ Τιμολέων ἤθελε πρὶν πῶς ἡ ὑπέθεσις θὰ τελειωνε, δὲν μπορούσε παρά καὶ νά τελειώσῃ.

— Κύριε 'Αστυνόμω, λέει ὁ 'Επίσκοπος, ἀφήστε τοὺς χωροφύλακας νά πάνε μετὰ τὸ παθὴ γιὰ νά ἰδῶμε μήπως μπορέσουν νά κάμουν τίποτα. Εἶνε φανερὸ πῶς ἐμεῖς δὲν μπορούμε νά κάνουμε τίποτα. Καμμιά φορὰ ὁ Ὑψίστος στέλνει τὸ φῶς του στοὺς νέους, καὶ τοὺς ἀθώους. Ἐπειτα, στρεφόμενος πρὸς τὸν Τιμολέοντα τοῦ εἶπε.

— Τί σὲ κάνει νά πιστεύῃς, παιδί μου, πῶς μπορεῖς

ν' ἀνακαλύψῃς τοὺς κλέφτες καὶ νά ξαναβρῆς τὸ θησαυρὸ;

— Δὲν ξέρω, ἀλλὰ ἔχω μιὰ δυνατὴ ὑπόψιν, ἀπεκρίθηκεν ὁ πρόσκοπος· εἶδα κάτι πολὺ ὑποπτικὸ καθὼς ἐπέστρεφα γῶδες τὸ ὀρεινὸ ἀπὸ τὴν προσκοπικὴ μαζὶ ἐκδρομὴν στὸν Νεὸ πρὶ πῆγαμε.

— Βρὲ οἱ δύο χωριάτες μετὰ τὸ γαῖδαρο, εἶπε μέσα του ὁ Παναγιῆς· ἀλλὰ τί νάταν αὐτὸ τὸ ὑποπτικὸ πάνω τους; Ἐγὼ δὲν εἶδα τίποτα.

Τέλος πάντων μιὰ φορὰ πού τὸ ζητοῦσαν ὁ 'Επίσκοπος, ὁ 'Αστυνόμος ἔδωσε τὴ συγκατάθεσίν του καὶ εἰς τοὺς πρόσκοποι μὲ τοὺς χωροφύλακας ξεκίνησαν, ἐπὶ τὴν ἐδρίαν τοῦ Τιμολέοντος, πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Νεοῦ, ὅπως εἶχε προῖδη ὁ Παναγιῆς.

Πολὺ πρὶν φθάσῃ τὸ μέρος ὅπου συνήντησαν τοὺς δύο χωριάτες, μόλις λίγο ἀπέξω ἀπὸ τὴν πόλιν οἱ πρόσκοποι ἔβηκαν τὰ περιέρχοντα ἰχνη πού εἶχαν παρατηρήσει γῶδες. Ὁ Τιμολέων τὰ ἐξήγησε στοὺς χωροφύλακας.

— Ἄ! κάνει ὁ ἐλάκας χωροφύλακας, τινάζοντας ξαφνικὰ τὸ κεφάλι του σὰν μόλις νά ξύπνησε ἀπὸ τὸ βαθύ του λήθραγο· τὰ σημάδια τῶν παπουτσιῶν τους. Καταλαβαίνω—ἀπὸ τὸ ὕψος του ὅμως φαίνονται πῶς ἀπὸ ἔξω τὸ ἀντίθετο συνέβαινε.

— Ἀλλὰ τί παρατήρησες τέλος πάντων πάνω σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τὸ ἐξαιρετικὸ, πού νά σὺ κάμῃ ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν; Ἐρώτησεν ὁ ἄλλος χωροφύλακας, ὁ ὁποῖος ἄρχισε νά στενοχωριέται πού τὸν κουβάλησαν τόσο μακριὰ χωρὶς κανένα, ὅπως φαίνονταν, λόγο.

— Παρατήρησα δύο περιέρχοντα πράγματα, ἀπεκρίθη ὁ Τιμολέων· τὸ ἓνα ἦταν ὅτι τὰ καλάθια πάνω στὸ γαῖδαρο ἦσαν γεμάτα σταφύλια. Ἀλλὰ, οὔτε σταφύλια οὔτε ἀμπέλια ὑπάρχουν ὀλόγυρα στὴν πόλιν, ἐνῶ στὴν ἐξοχὴν στὸ μέρος τοῦ Νεοῦ ὑπάρχουν πολλὰ ἀμπέλια μετὰ σταφύλια. Δὲν εἶνε περιέρχοντα λοιπὸν οἱ αὐτοὶ οἱ δύο χωριάτες φορτώνουν ἓνα γαῖδαρο σταφύλια καὶ τὸν πηγαίνουν ἀπὸ ἓνα μέρος πού δὲν ὑπάρχουν καθόλου σταφύλια σὲ ἄλλο μέρος πού τὰ σταφύλια εἶν' ἀφθονα; Οὔτε φαίνεται πιθανὸ πῶς θάφεραν τὸ πρῶτ' ἃ σταφύλια ἀπὸ τὰ ἀμπέλια στὴν πόλιν γιὰ νά τὰ πουλήσουν, δὲν μπόρεσαν νά τὰ πουλήσουν ὅλην μέρα καὶ πρὸς τὸ δευτέρον τάπερναν πῶς... Ἡ πόλιν εἶνε γεμάτη ξένους πού παραθερίζουν, ὅπως ξέρουμε ὅλοι· καὶ ὄχι μόνον θ' ἀγόραζαν εὐχαρίστως τὰ σταφύλια, ἀλλὰ καὶ θὰ τὰ καλοπλήρωναν.

Τὸ δεύτερον περιέρχοντα πράγμα πού παρατήρησα ἦταν ὅτι ὁ γαῖδαρος κυριολεκτικῶς ἐτρέκλιζε ἀπὸ τὸ βάρος τῶν σταφυλιῶν, ἀλλὰ δὲν ἦταν καὶ τόσο πολλὰ σταφύλια φορτωμένος, ἀφοῦ τὰ καλάθια ἦσαν μικρά. Γιὰ τοῦτο λοιπὸν μοῦ πέρασεν ἡ ὑπόψιν ὅτι οἱ δύο χωριάτες αὐτοὶ εἶχαν μέσα στὰ καλάθια κάτι κρυμμένα, κάτω ἀπὸ τὰ σταφύλια καὶ ὅτι τὰ σταφύλια ἐχρησίμευαν γιὰ νά κρύψουν αὐτὸ τὸ κάτι. Τώρα, γιὰ νά μποῦν σὲ τόση φασαρία καὶ νά κρύψουν ὅ,τι εἶχαν μέσα στὰ καλάθια; Δὲν συμφωνεῖτε πῶς ὅλ' αὐτὰ φαίνονται πολὺ ὑποπτικὰ;

Ἐγὼ, μόλις ἔμαθα πῶς κλέψανε τὸν 'Επίσκοπον, ἀμέσως ἐσυλλογίσθηκα μετὰ βεβαιότητα πῶς ὑπῆρχε κάποια σχέση μετὰ τῶν γεγονότων πού παρατήρησα καὶ τῆς κλοπῆς καὶ δὲν ἀμφέβαλλον ὅτι εἶχα βρεῖ τὴν ἀληθινὴν ἐξέγγραψιν τοῦ μυστηρίου. Δὲν ὑπῆρχε καμμιά ἀπόδειξις ὅτι ἡ κλοπὴ ἔγινε κατὰ τὴν νύκτα, ἀληθινὰ θὰ μπορούσαν νά εἶχαν κλέψῃ τὸν 'Επίσκοπον καὶ δέκα λεπτά ὕστερ' ἀπὸ τὴν στιγμὴ πού μπήκε στὸ ξενοδοχεῖο μας. Φυσικὰ αὐτὸς ἀνεκάλυψε τὴν κλοπὴν τὸ πρῶτ', ἀλλὰ τὸ πρῶτ' εἶχ' ἀνοίξει τὸ μπαῦλό του. Ἐνῶ ὅλοι μιλοῦσαν, ἐγὼ ἔστρεξα ἔξω στὸν κῆρ καὶ ἐκεῖ, κάτω ἀπὸ τὰ παρὰ τοῦ δωματίου

πού ήταν δίπλα στην κάμαρα του 'Επισκόπου, είδα τὰ ἴχνη ἀνθρώπου τοῦ ὁποίου τὸ ἓνα πόδι θὰ ἦταν γυμνὸ γιατί ἄφανε τὸ ἀποτύπωμα τοῦ ποδίου. Καὶ ἦσαν ἀκριβῶς τὰ ἴδια ἴχνη ποὺ παρατηρήσαμε χθές. Ἔτσι τὴ ὑπόψις μου ἐγιναν βεβαίωτες καὶ γιὰ τοῦτο εἶμαι βέβαιος πῶς οἱ δύο χωριάτες ποὺ συναντήσαμε χθές στὸ δρόμο μας εἶνε οἱ κλέφτες. Τώρα δὲν ἔχουμε εἰμὴ ν' ἀκολουθήσουμε τὰ ἴχνη ἐπὶ τοῦτα μπροστὰ μας γιὰ νὰ τοὺς πιάσουμε. Ἐλπίζω μόνον νὰ μὴν πῆραν κανένα κατὶ στὸ γυαλό καὶ νάρυγαν. Ἄν μπορέσουμε νὰ πιάσουμε τοὺς χωριάτες, νομίζω πῶς θὰ βρούμε τὸ θησαυρὸ. Ἀλήθεια, πρέπει νὰ προσθέτω καὶ τὴν ἐξῆς παρατήρησί μου ὅταν οἱ χωριάτες μᾶς προσπέρασαν μᾶς κύτταξαν πολὺ ὑποπτα, ἐπίσης ὁ γαϊδαρός ἦταν φορτωμένος μὲ δύο καλάθια, ἐκλάπτησαν δὲ δύο κουτιὰ.

Οἱ δύο χωροφύλακες καὶ ὁ Παναγιῆς συμφώνησαν ἀπολύτως μὲ τὸν Τιμολέοντα καὶ ἐβῆσαν πολὺ σωστῆς τῆς ὑπόψις του. Ἐδιπλασίασαν τὴν ταχύτητά των καὶ σὲ λιγὰν ἐφθασαν στὸ Ναὸ.

Ἐδῶ ὅμως ἀπελπίσθησαν, γιατί τὸ ἔδαφος ἦταν πολὺ σκληρὸ καὶ φαίνονταν τὰ ἴχνη χαμένα.

Ἄφου ἐρεύνησαν γύρω ἓνα ὀλόκληρο τέταρτο τῆς ὥρας ἐξανάρτησαν τὰ ἴχνη τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ φανωμένο παπούτσι, ὑστερὰ δὲ ἀπὸ μισή ὥρα ἀκόμα, ἀκολουθώντας τὰ ἴχνη αὐτὰ, ἐφθασαν μπρὸς σὲ μιὰ καλύβα. Ἐξω ἀπὸ τὴν καλύβα ἐστέκονταν δύο ἄνθρωποι, οἱ δύο χωριάτες ποὺ τὰ παιδιὰ εἶχαν συναντήσει τὴν προηγούμενη μέρα.

Ὁ ἓνας ἄρχισε νὰ ἐλαστημᾶ, ὁ ἄλλος ὅμως τοῦ ἔλεγε νὰ ἤσυχασθῃ—πράγμα ποὺ ἦταν φρόνιμο καὶ γιὰ τοὺς δύο ἀφ' ὧ ἀμέσως εἶδαν δύο ρεβόλβερ προτεταμένα μπρὸς στὸ κεφάλι των.

— Τί τρέχει; ἐρωτήσ' ὁ δεύτερος χωριάτης μὲ ἀγανάκτησι.

Τοῦ ἐξήγησαν πῶς τὸν ὑποπτεύονταν ὅτι ἔλαβε τὸν Ἐπίσκοπο καὶ ὅτι καλὰ θύκανε νὰ δώσῃ πίσω τὰ δύο κουτιὰ, εἰδειμὴ θὰ ἐρευνοῦσαν μέσα στὸ καλύβι καὶ θὰ τὰ βροίκαν.

— Δὲν ξέρω τί μοῦ λέτε, ἀπεκρίθη ὁ χωριάτης· μπορεῖτε νὰ ψάξετε μὲσ' σφὶ καλύβι ὅσο θέλετε.

Ἐδρασαν τοὺς δύο ἄνθρώπους κ' ἔπειτα ἄρχισε ἡ ἐρεύνα μὲσ' στὴν καλύβα. Τὴν ἔφεραν ὅλην ἄνω—κάτω ἔψαξαν ἀκόμα καὶ τὸ γαϊδαρο μὰ δὲ ἐβῆσαν τίποτα.

— Φαίνεται πῶς δὲ θὰ κάνουμε τίποτε, λέγει ὁ ἓνας χωροφύλακας (ὄχι ὁ ἐλάνας) στὸν Τιμολέοντα, ὡστόσο πέρνομε μαζὺ μας τοὺς δύο χωριάτες, τοὺς πᾶμε στὴν Ἀστυνομία καὶ λέμε στὸν κ. Ἀστυνόμο αὐτὰ ποὺ παρατήρησες.

Ἐκίνησαν γιὰ νὰ γυρίσουν πρὸς τὴν πόλι μὲ αἴσθημα ἀπελπισίας.

Τὴ στιγμὴ ποὺ περνοῦσαν ἀπὸ τὸ Ναὸ, ξαφνικὰ ὁ Τιμολέων ἀνέκραξε·

— Ἄλλε!

— Κυττάξτε, λέει ἔπειτα δείχνοντας κατὰ γῆς μερικὰ στραγγυλά ἀντικείμενα, σὴν μπάλας ἀπὸ κείνες ποὺ παίζουν τὰ παιδιὰ. Κυττάξτε, τί ν' αὐτὰ;

Ὅλοι κύτταξαν πρὸς τὴ διεύθυνσι ποὺ ἔδειξε ὁ πρόσκαπος. Μπρὸς στὴν εἴσοδο τῆς ἀρχαίας στέρας, κατὰ γῆς, ἦσαν σκερπισμένες ρῆγες ἀπὸ σταφύλια.

— Σταφύλια! Ρεὶ γιὰ φαντάσου, εἶ; λέει ὁ ἐλάνας ἀστυφύλακας ἀπαπληγτος ὡς νὰ βλεπε γιὰ πρώτη φορὰ σταφύλια στὴ ζωή του.

— Τί κουτὸς ποὺ ἤμουνα νὰ μὴ τὸ συλλαγισθῶ πρωτῆτερα! Ἀκριβῶς ἐδῶ εἶνε ἡ εἴσοδος τῆς ἀρχαίας στέρας τοῦ Ναοῦ. Ἐδῶ ὀρισμένως ἐκρυψαν τὸ θησαυρὸ τοῦ

Ἐπισκόπου. Φαίνεται πῶς καθὼς ἐδραζαν τὰ κουτιὰ ἀπὸ τὰ καλάθια μερικὰ σταφύλια χύθησαν καὶ ἀκόρπισον χαμου.

Τὰ δύο παιδιὰ μπῆκαν μέσα καὶ πρὸς μεγάλην ἀγάλλισιν ὄλων, πλὴν τῶν δύο κλεπτῶν, ὁ θησαυρὸς τοῦ Ἐπισκόπου βρέθηκε!

Μία φορὰ ποὺ τὰ κλοπιμαῖα βρέθηκαν οἱ δύο κλέφτες ἐπαψαν νὰ ἰσχυρίζονται πῶς εἶν' ἀθῶοι καὶ ὠμολόγησαν τὴν πράξιν τους.

— Βρε ρε θὰ μᾶς πιάνατε ποτὲ, ἀλλὰ εἶλα ποὺ τὰ κατὶκα ποὺ περιμέναμε ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ ποὺ ἦταν γιὰ νάρθουν, δὲν ἐφθασαν.

— Ναι, αὐτὸ ἦταν τὸ μόνον πρᾶγμα ποὺ φοβόμουνα, ἀπεκρίθη ὁ Τιμολέων.

Σ' ὄλον τὸν δρόμο, καθὼς γύριζαν πίσω ὁ ἐλάνας χωροφύλακας ὄλο κ' ἔλεγε μόνος του, ὡς νὰ ὄνειρεύονταν.

— Σταφύλια καὶ ἴχνη! Ρε, γιὰ φαντάσου. Σταφύλια καὶ ἴχνη!...

Ἡ συνέχεια τῆς ἱστορίας εἶνε ἡ ἐξῆς: Εἰς τὸν Ἀστυνόμο, τοὺς χωροφύλακας καὶ τοὺς δύο προσκόπους ἐξεφρόσθη ἡ εὐαρέσκεια τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Οἱ κλέφτες ἐδικάσθησαν καὶ πῆραν ἀκριτὰ χροιάκια. Ὁ Ἐπίσκοπος ὀρκίσθη πῶς μόλις γυρίσῃ ἀργότερα στὴν Μικρὴ Ἀσία, ποὺ θὰνε Ἑλληνικὴ τότε, τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ θὰ κάμῃ θὰ εἶνε νὰ ἰδρῶσῃ προσωπικὰς ὁμάδες σ' ὄλα τὰ μέρη τῆς ἐπισκοπῆς του.

ΛΟΥ-Ι-Σ ΜΠΑΛΥ

ΑΠΟ ΤΑ 'ΣΠΑΣΜΕΝΑ ΜΑΡΜΑΡΑ,

Ο ΛΙΠΟΤΑΧΤΗΣ

ΕΝΑΣ μονάχα ἐλιποτάχτησε
πέταξε κάπου τὸ τουφέκι,
στῆς νύχτας τὸ σκοτάδι μπλέκει,
τρέμει ὄπιος θάτρεμε στὸν ἄνεμο
πρὶν σβύσῃ ἡ λάμψη τοῦ κεραιοῦ...
Παίρνει τὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ

Ποιὸς κρούει τὴ θύρα;

— Ἄνοιξε μάννα μου,
Ἄν εἶνε κλέφτης μήτε ξένος,
ὁ γυιὸς σου κρούει καταδιωγμένος·
Ἄνοιξε, μάννα μου. Μ' ἐβράχνιασεν
ὁ τρόμος, μ' ἐπνιξεν ὁ ἰδρῶς,
μ' ἐβράλ' ὁ θάνατος ἐμπρός.

— Ἐμένα ὁ γυιὸς μου εἶνε στὸν πόλεμο
νάτο, τὸ ξέστρωτο κρεββάτι
τὴ θύρα ἐλάθειψες διαβάτη.
Ἐμένα ὁ γυιὸς μου εἶνε στὸν πόλεμο
κι' ἴσως ποτὲ δὲν θὰ τὸν ἴδῶ.
Ἄν εἶσαι σὺ— φύγε ἀπ' ἐδῶ!

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΤΟΥ ΜΗΑΡΜΗΑ ΓΙΑΡΓΟΥ

Όλα σχεδόν τα ελληνόπουλα την εποχή αυτή συ-
χνάζουν στ' ακρογυάλια όταν φυσικά υπάρχει θάλασσα
πλησίον στο μέρος των, γιατί όλα τα παιδιά της Ελλά-
δας αγαπούν τη θάλασσα. Λοιπόν, καθώς κυττάξετε τη
θάλασσα εύλογισθήκατε ποτέ τί είναι τα κύματα αυτά
που πηγαίνονται χωρίς να κουράζονται ποτέ και
χτυπούν διαρκώς την ακτή πότε μεγάλα και απειλητικά
και πότε χαμηλά, μικρά, παιχνιδιάρικα; Είμαι βέβαιος
πως τα πολλά παιδιά δεν ξέρουν τί είναι τα κύματα αυτά.
Ο περισσότερος κόσμος τα θεωρεί ως όγκους νερού που
ταξιδεύουν πάνω στην επιφάνεια της θάλασσας κι' ε-
πειτα έρχονται και σπάζουν στους βράχους ή στην άμ-
μουδιά. Πολλές φορές θα είπατε: «Νά ένα κύμα που-
ρχεται από πέρα». Και το βλέπετε ναρχεται πραγματι-
κώς. Και φυσικά φαντάζεσθε πως ο όγκος εκείνος του
νερού ταξιδεύει. Λοιπόν, δεν συμβαίνει αυτό. Δεν είναι
το νερό που κινείται, αλλά τα κύματα. Το νερό κινείται
μόνχα πάνω—κάτω.

Θά το καταλάβετε εύκολα αυτό αν πάρετε ένα κομ-
μάτι σχονί. βέσετε το ένα άκρον κάτω, κρατήσετε το
άλλο τεντωμένο με το χέρι σας και το κινήσετε γρήγο-
ρα πάνω κάτω. Θα ιδήτε τότε κύματα που κινηθούν το
ένα το άλλο. Τα κύματα αυτά ταξιδεύουν, τρέχουν προς
το μέρος σας, όχι όμως και το σχονί το σχονί άπλού-
στατα κινήθηκε πάνω—κάτω. Το ίδιο συμβαίνει και με
τη θάλασσα.

—ΤΙ ΕΙΝΕ ΚΥΜΑ :

Τί είναι κύμα τότε; Κύμα είναι ένα είδος διαταράξεως
που γίνεται σε κανονικά διαστήματα και ή οποία ταξει-
δεύει ή διατάραξις ταξιδεύει και όχι το μέρος του νε-
ρού ή σχονιού που υφίσταται την διατάραξι.

Αν, όταν πηγαίνετε να κοιμηθήσετε, σταθήτε μέσα
στην θάλασσα μερικά μέτρα πέρα από την ακτή. Θα πα-
ρατηρήσετε ότι ή επιφάνεια του νερού διαρκώς αλλάζει
νευδοκατεύονται. Αν ένας φίλος σας κάμει το ίδιο λίγο
πιο πέρα προς την διεύθυνσι από την οποία τα κύματα
έρχονται και αυτός θα παρατηρήσῃ την επιφάνεια νανε-
υδοκατεύεται, αλλά θα το ιδῃ αυτό ένα ή δυο δευτερόλε-
πτα πριν από σας.

Το ίδιο πάλι και δεύτερος φίλος πιο πέρα, θα το
παρατηρήσῃ πρωτίτερα. Καθένας από τους τρεις θα ιδῃ
μια κανονική αλλαγή να γίνεται και θα βλέπετε την άλ-
λαγή αυτή όχι στιγμιαία, αλλά συνεχίζουμένη, προχω-
ρούσαν.

Η αλλαγή αυτή—ή διατάραξις—ή οποία κινεί τα
κύματα στη θάλασσα είναι μια αλλαγή θέσεως, ένα ανε-
υδοκατέβασμα της επιφανείας. Αλλά κάθε είδος διατα-
ράξεως προκαλεί κύματα.

Π. χ. τα κύματα στονέρα που προκαλούν τον ήχο
είνε κύματα που τα γεννά ή πίεσις.

Αν διάφορα παιδιά σταθούν στη γραμμή και ο τε-
λευταίος μιλήσῃ ή φωνάξῃ, ξέρουμε ότι όλοι θα τον ά-
κούσουν. Τοῦτο συμβαίνει διότι ο τελευταίος έκαμε κάτι
τη οικιον έπροκάλεσε μια αίφνιή πίεσι στονέρα γύρω
του. Ο πιεσθείς άέρας, ξαναπηδᾷ στη θέσι του, άκριβώς

όπως σε μια μπάλα λαστιχένια, αφού την πιέσετε σ' ένα
μέρος, το μέρος αυτό ξαναέρχεται στη θέσι του και αυτό
ξανά κ' εν δίπλα άέρα, που πιέζεται κ' έτσι και ούτω
καθεξής.

—ΠΩΣ ΑΚΟΥΜΕ ;

Ο άέρας λοιπόν περνᾷ την διατάραξι εις άλλο μέ-
ρος του άέρος και γίνεται ο κυματισμός. Βλέπετε λοιπόν
ότι: δεν είναι ο άέρας που κινείται και πηγαίνει από το
ένα παιδι στη γραμμή εις το άλλο, αλλά ή πίεσις.

Του καθενός παιδιού πιέζεται το ακουστικό τύμπανο
με τη σειρά του και έτσι ακούει τον ήχο.

Δεν υπάρχει όμως κίνησις του άέρος γιατί μπορείτε
ν' ακούσετε και διά μέτου μιας πόρτας και ξέρουμε βέ-
βαια πως ή πόρτα δεν ταξιδεύει, όταν γίνεται ο ήχος.
για νάρθῃ να μᾶς κτυπήσῃ το ακουστικον τύμπανο του
αυτιού μας.

Είνε λοιπόν ή διατάραξις αυτή που ταξιδεύει και
κάθε παιδι την αισθάνεται με τη σειρά του, άκριβώς ο-
πως τα τρία παιδι, μέσα σε νερό, που είπαμε παραπάνω,
αισθάνονται τον κυματισμό της επιφανείας του νερού
βόλις μπή μέσα.

Και τούτο μᾶς βοηθῃ εις το να καταλάβουμε τᾷ
θαυμάσια εκείνα κύματα του αιθέρος, που μᾶς φέρνουν
φῶς και θερμότητα και τα όποια μεταδιδάσκουν και τα
ραδιοηλεκτραγήματα. Και αυτά είναι διαταράξεις που
μεγαλώνουν και μικραίνουν και ταξιδεύουν συνεχῶς,
άκριβώς όπως κάμνουν και τα κύματα του νερού και
του άέρος.

—ΤΙ ΕΙΝΕ ΑΙΘΗΡ ;

Τί είναι όμως αἶθηρ; Δέν γνωρίζουμε. Πάν οτι: ξέ-
ρούμε είναι ότι το φῶς φθάνει σε μᾶς εις τον Ήλιο και
άλλα μακρονά σώματα, εἴμεθα δέ βέβαιοι από διάφορα
πειράματα ότι το φῶς φθίλλεται εις ένα είδος κινήσεως
που προκαλείται υπό μακρονων φωτεινων σακμάτων, από
τα όποια ταξιδεύει σε μᾶς άκριβώς όπως ταξιδεύουν
τα κύματα.

Αλλά διά να συμβῆ αυτό, λογικῶς πρέπει να παρα-
δεχθῶμε ότι υπάρχει κάτι που πρώτα υφίσταται την δια-
τάραξι και έπειτα μᾶς την μεταδιδάξει.

Τίποτε από όσα ήμπορούμε να ιδῶμε, να πιάσουμε
ή να μωσι θῶμε είναι ικανό να κίνησῃ αυτι. Ο άέρας δεν
είνε.

Για τούτο εἴμεθα αναγκασμένοι να πιστεύουμε ότι
υπάρχει κάτι άλλο, που διαφεύγει της αισθησεως μας
και αυτό το άλλο το ονομάζουμε αἶθηρα.

Ο αἶθηρ δεν είναι κάτι φανταστικό, είναι κάτι πραγ-
ματικό. Ξέρουμε το νερό και τον άέρα διότι τα βλέπουμε
και τα αισθανόμεθα, ξέρουμε τον αιθέρα γιατί μᾶς φέρ-
νει φῶς. Η μόνη διαφορά είναι ότι τα δύο πρώτα τα γνω-
ρίζουμε και διά των αισθησεων μας.

Ψαυάτως ξέρете ότι ή θερμότης όπως και το φῶς
έρχεται δι' όμοιον μέτων, πειράματα δέ απέδειξαν ότι
ταξιδεύει με την αυτην ταχύτητα εκ τουτου λοιπόν συμ-
περαίνουμεν ότι ο αυτός αἶθηρ που μᾶς φέρνει φῶς μᾶς

φέρνει επίσης και θερμότητα, διότι εξηκριβώθη ότι η ταχύτης με την οποίαν μία οιαδήποτε «αλλαγή» ταξιδεύει εξαρτάται από την φύσιν του σώματός που υφίσταται την αλλαγήν ταύτην.

Αν λοιπόν η ταχύτης δύο «αλλαγών» είναι η ίδια, δυνάμεθα να συμπεράνωμεν ότι η ουσία ή υποστάνη την αλλαγήν είναι ή ίδια και εις τὰς δύο περιπτώσεις.

Επίσης γνωρίζεται ότι ο μαγνήτης ήμπορεί να σέρνεται ένα κομμάτι σίδηρο χωρίς να το έγγιξη, ίσως γνωρίζετε ακόμη, αν δὲ δὲν τὸ ξέρετε θὰ σᾶς πῶς ἴσως ἄλλη φορά πῶς νὰ τὸ εξηκριβώσετε, ὅτι ἕνας μαγνήτης κινούμενος γρήγορα γύρω ἀπὸ ἕνα σύρμα χωρίς νὰ τὸ έγγιξη, παράγει ἠλεκτρικὸ ρεύμα στὸ σύρμα. Τὸ ρεύμα αὐτὸ ἂν τὸ φέρουμε γύρω ἀπὸ ἕνα κομμάτι σίδηρου, τότε τὸ σίδηρο γίνεται μαγνήτης ἐνῶσι κρατεῖ ἢ παραγωγὴ τοῦ ρεύματος.

Ὅλα τὰ ἠλεκτρικὰ καὶ μαγνητικὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ὡς βλέπετε, προκαλοῦνται ἀπὸ ἕνα σῶμα τὸ ἄλλο χωρίς τὰ σώματα αὐτὰ νὰ έγγιζονται. Ἀλλὰ τότε τί τὰ συνδέει; λοιπόν; Μήπως ὁ αἰθέρ;

Ἐνας πολὺ μεγάλος ἐπιστήμων, ὁ Κλαρκ Μάξου-ελλ, ἀπέδειξεν τὸ ἴδιος αἰθέρ πῶς μᾶς φέρνει: φῶς καὶ θερμότητα εἶνε ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ὁ μαγνήτης εέρνει τὸ σίδηρο καθὼς καὶ γιὰ τὰ ἄλλα ἠλεκτρο-μαγνητικὰ ἀποτελέσματα τοῦ θλέπουμε.

Ἀπὸ τὴ θεωρία αὐτὴ ἐπροχώρησε καὶ μᾶς ἐδείξεν ὅτι τὰ κύματα τοῦ φωτός καὶ τῆς θερμότητος δὲν εἶνε κινήσεις πάνω—κάτω ὅπως στὸν κυματισμὸ τῆς θάλασσας ἢ πιέσεις καὶ διαστολαὶ ὅπως στὰ κύματα τοῦ ἤχου, ἀλλὰ ἠλεκτρικὰ καὶ μαγνητικὰ διαταράξεις.

Κι' ἔτσι πιστεύουμε τώρα ὅτι ὁ Ἥλιος καὶ τὰ ἄλλα σώματα ποῦ μᾶς στέλνουν φῶς καὶ θερμότητα ἔχουν πάνω τους ἄπειρα μικρὰ μάρια ποῦ ἐνεργοῦν ὡσάν μικροῦσαιες ἠλεκτρικὲς μηχανὲς παράγοντα πάρα πολὺ μικρὰ ἠλεκτρικὰ ρεύματα προκαλοῦντα διαταράξεις στὸν αἰθέρα, ἢ ὁποῖες φθάνουν στὸ τέλος στὰ μάτια μας ἢ στὸ σῶμά μας καὶ μᾶς δίδουν τὴν αἴσθησι τοῦ φωτός καὶ τῆς θερμότητος.

Καὶ ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψιν αὐτὴν ἐγεννήθη ἡ ἀνακάλυψις ἄλλων ἀκόμη κυμάτων τοῦ αἰθέρος, ποῦ μεταχειριζόμεθα σήμερα εἰς τὸν ασύρματο τηλεγραφο.

Σ Ω Σ Τ Α

- Ἀκόμα δὲ ἐρήχητε τὸ σκυλάκι ποῦ χάσατε;
- Ἀκόμα.
- Καὶ δὲν τὸ βάζατε στὴν ἐφημερίδα;
- Γιὰ ποῖο λόγο; Μήπως ξέρει τὸ σκυλάκι μας νὰ διαβάσῃ;

Ο ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΙΜΗ

— Ἀπὸ τὴ στιγμή ποῦ διάβασα τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» ἀπεφάσισα νὰ γίνω Πρόσκοπος. Ζήτω ὁ προσκοπισμός! Ζήτω ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων»!

ΤΙ ΕΠΑΘΕ ΑΥΤΟΣ Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΖΗΤΩΚΡΑΥΓΑΖΕΙ;

Παιδιά! Παιδιά! Ύψγραφήτε συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Ζωὴν τῶν Προσκόπων» (3 δραχ. τὸ ἔτος μόνον) ἢ ἀγοράζετε τὴν κατὰ φύλλον (20 λεπτά τὸ φύλλον) καὶ ὅταν τὴ διαβιάσετε θὰ καταλάβετε γιατί εἶμαι ὅλος χαρὰ καὶ φωνάζω Ζήτω! Ζήτω τὸ περιοδικό μας!

ΠΩΣ ΝΑ ΛΕΓΕΤΕ ΤΕΛΕΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ἴδου ἡ καλλιερα μέθοδος γιὰ νὰ εφαρμόζουν τὰ παπούτσια, ἢ ὁποῖα ἐτέθη, κατόπιν πειραμάτων, ἐν ἐφαρμογῇ ὑπὸ τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ. Φορεῖτε τὰ καινούργια παπούτσια σας κι' ἐπειτα πηγαίνετε καὶ στέκεσθε μέσα σὲ νερὸ, ὥστε νὰ βουτήξουν ὅλα ἕως ἐπάνω, μέχρι ὅτου μουσκέψουν καλὰ. Βγαίνετε καὶ περιπατεῖτε, τρέχετε, παίξτε, τέλος πάντων κινεῖσθε ὅπως μπορείτε, ἕως ὅτου τὸ περὶ στεγνώσῃ καλὰ. Τὰ παπούτσια ἔπειτα ἔχει μόνον θὰ γίνουν ὅντα, ἀλλὰ θὰ εφαρμόζουν τελείως.

ΑΠΕΛΠΙΣΤΙΚΟΤΑΤΟΝ

Ὁ Δάσκαλος.—Ὅλα τὰ παιδιά ἔρχεσθε τὸ σχολεῖο μὲ βουκερὰ χέρια ἐκτὸς τοῦ Τάκη. Κουτάξτε ὅλα τόσο καθαρά εἶνε τὰ χέρια τοῦ Τάκη. Ἄς μᾶς πῆ ὁ ἴδιος πῶς κρατῇ τὰ χέρια του καθαρά, γιὰ νὰ τὸν μιμηθῆτε κι' ἐσεῖς. Λέγε, Τάκη.

Ὁ Τάκης.—Μάλιστα, δάσκαλε. Ἡ μητέρα μου κάθε πρωτὸ μὲ βάζει καὶ πλένω ὅλα τὰ πιάτα...

—Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι:

ΤΑ ΝΕΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ Σ. Ε. Π.

Μεταφέρθησαν εἰς τὴν ἀδὸ Νίκης, 11.

Γ' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ-ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ
ΜΙΑ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ίδου τρεις εικόνες που φυσικά καταλαβαίνετε τί λένε. Μπορείτε την ιστορία αυτή να την γράψετε με απλό ύφος και να την στείλετε εις την «Ζωήν των Προσκόπων». Συμμετώσατε ότι δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη από μιὰ στήλη του περιοδικού. Η καλύτερη και άσπειώτερη ιστορία θα δημοσιευθῆ με τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως και θα βραβευθῆ με μιὰ ἐτησία συνδρομὴ τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων».

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Προγύμνασις στὸ τρέξιμο και πῆδημα

Προγύμναση θὰ πῆ νὰ γυμνάσετε τὸ σῶμα σας και νὰ τὸ φέρετε σὲ τέτοια κατάσταση ὥστε ἡ καρδιά σας και οἱ διάφοροι μῦες ποὺ χρησιμποιεῖτε, νὰ δυναθῶν νὰ ὑποστοῦν ἀδυσλόως ὅλο τὸ ἔαρος ποὺ πρόκειται νὰ τοὺς δώσῃ ἓνα γύμνασμα ἢ διαγώνισμα.

Ἐπειδὴ τὰ κυριώτερα ἀθλητικὰ γυμνάσματα, τὸ τρέξιμο και τὸ πῆδημα εἶνε και τὰ περισσότερον κουράζοντα ἀπ' ἄλλα γιὰ τοῦτο ἡ προγύμναση πρέπει νὰ γίνῃ συστηματικὴ και προσεκτικὴ.

Μὴ νομίζετε ὅμως ὅτι ἡ προγύμναση αὐτὴ εἶνε προτιμωσια γιὰ ἀθλητὰς ποὺ πρόκειται νὰ ἀγωνισθῶν μόνο. Ὅχι. Εἶνε ἀπολύτως χρησίμη σὲ κάθε πρόσκοπο, εἶνε ἀπαραίτητος σὲ κάθε ἄνθρωπο, ἐπειδὴ καταλαβαίνετε πόσο συχνὰ σὲ κάθε ἄνθρωπο παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη νὰ τρέξῃ ἢ νὰ πῆδησῃ και πόσος φορὰς τὸ καλὸ τρέξιμο ἢ τὸ καλὸ πῆδημα ὄχι μόνο μᾶς ἐγείνη ἀπὸ δυσκόλες θέσεις, ἀλλὰ και μπορεῖ νὰ μᾶς σώσῃ τῆ ζωῆ. Ἡ παρακάτω προκαταρκτικὴ προπαρασκευὴ συνιστᾶται ὄχι μόνο γιὰ τὰ δύο ἀνωτέρω ἀγωνίσματα, ἀλλὰ γιὰ κάθε ἀγώνισμα. Ἡ διάρκεια τῆς προγυμνάσεως πρέπει νὰ εἶνε τοὐλάχιστον ἕξ ἑβδομάδες. Τὸ ἥμισυ τοῦ χρόνου αὐτοῦ ἢ ἀφιερῶθῃ εἰς τὸ νὰ γίνετε ἱκανοὶ και τὸ ἄλλο ἥμισυ εἰς πρακτικὴν ἐξάσκησιν. Προσπαθήσατε ν' ἀκολουθήσετε τὰς ὁδηγίας αὐτὰς πιστὰ. Νὰ μὴν ἀσῆστε μιὰ δυὸ μέρες νὰ περάσουν, νὰ μὴν ἀναβάλετε, νὰ μὴν πῆτε «Δὲν πειράζει σήμερα, συνεχίξω αὔριο ἢ μεθούριο». Μὲ διακοπὰς και ἀναβολὰς τὸ σύστημα καταστρέφεται και εἶπαμε ὅτι ἡ προπαρασκευὴ πρέπει νὰ εἶνε ἀπολύτως συστηματικὴ. Πῶς ὀ' ἀρχίσετε; Τὸ πρῶτο πρῶγμα ποὺ θὰ κάνετε εἶνε νὰ κοιμηθῆτε ἑνωρὶς και νὰ ξυπνάτε ἑνωρὶς. Αὐτο θὰ γίνῃ τακτικὸ καθ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς προπαρασκευῆς. Τὸ δεύτερον οὐσιώδες εἶνε νὰ μὴ τρώτε τίποτε μεταξὺ τῶν δύο φαγητῶν τῆς ἡμέρας. Καὶ τώρα ἂς ἴδωμε πῶς εἶνε ἡ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ γυμνάσετε τὴν καρδιά σας και τὰ νεύρα σας. Ἡ προκαταρκτικὴ ἐξάσκηση πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἑξῆς:

ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ. Βαδίζετε τρία μίλλια. Στὴν ἐπιπλέον κάνετε 100 μεγάλα πηδηχτὰ βήματα ἑκάστη

ΤΙ ΛΕΙΟ ΘΩΜΑΣ

Ἡ δὲς Μαρία ἡ ὁποία ἐθαύμαζεν ἡ ἴδια περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον τὰς ὠδικὰς ιδιότητάς της προσελήθηνά τραγουδῆσαι κάποιο σόλο εἰς φιλανθρωπικὴν ἐσπερίδα. Τὴν ἐπομένῃ τὸ πρωὶ ἀνήσυχη κάπως, λέει εἰς τὸν μικρότερον ἀδελφόν της.

— Νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια. Θωμᾶ, δὲν πιστεύω πῶς ἡ φωνὴ μου θ'ἀνε ἀρκετὴ γιὰ νὰ γεμίτῃ τὴ μεγάλη αἰθουσα τοῦ θεάτρου.

Κι' ὁ Θωμᾶς, κλύβοντας κάποιο χαμόγελο, ἀπεκρίθη

— Ἀλήθεια Μζλλον θαρρῶ πῶς θὰ τὴν ἀξιάσῃ...

ὅταν παίζουμε τὸ σχοινάκι).

ΔΕΥΤΕΡΑ ΗΜΕΡΑ. Τὸ ἴδιον.

ΤΡΙΤΗ ΗΜΕΡΑ. Δρόμος τριῶν μιλίων, ἀλλὰ σὲ κάθε μίλλι, τρέχετε 200 μέτρα, 100 πηδηχτὰ βήματα ἔπειτα 20 πηδηχτὰ βήματα μετὰ τὸ ἓνα πόδι και 20 μετὰ ἄλλο.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΗΜΕΡΑ. Τρέχετε χωρὶς διακοπὴ ἡμισυ μίλλι, 100 πηδηχτὰ βήματα, μικρὰ ἀνάπαυση, ἔπειτα ἄλλα 100.

ΠΕΜΠΤΗ ΗΜΕΡΑ. Γρήγορον βᾶδισμα τριῶν μιλίων, 200 πηδηχτὰ βήματα, ἔπειτα 50 μετὰ πόδι.

Τὴν πρώτην ἑβδομάδα γυμνάζεσθε πέντε ἡμέρες. Τὴν δευτέραν ἑβδομάδα τέσσαρες ἡμέρες. Ἐπαναλαμβάνετε τὰ αὐτὰ γυμνάσματα τῆς πρώτης πλὴν τῆς πρώτης και δευτέρας ἡμέρας. Τὴν τρίτην ἑβδομάδα μέχρι τῆς ἑβδόμης ἀφαιρῶντε τρεῖς ἡμέρας εἰς προετοιμασίαν ἀρχίζοντες ἀπὸ τῆς τρίτης ἡμέρας τῆς πρώτης ἑβδομάδος, και ἀυξάνοντες τὰς ἀποστάσεις τοῦ δρόμου και τὸν ἀριθμὸν τῶν πηδηχτῶν βημάτων.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ πρόγραμμα τῆς πρώτης ἑβδομάδος εἶνε τὸ εὐκολώτερον και τὸ περιέχον ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον. Ἐάν ὁ πρόσκοπος αἰσθάνεται ὅτι αἱ δυνάμεις του τὸ ἐπιτρέπουν ἡμπορεῖ ἀπὸ τὴν πρώτην ἑβδομάδα νὰ αὔξησῃ κατὰ τι τὰ γυμνάσματα.

Τὸ καλύτερον κοστούμι διὰ τὴν ἐξάσκησιν αὐτὴν εἶνε τὸ τοῦ φούτ-μπῶλλ. Τὰ παπούτσια ποὺ φορεῖτε πρέπει νὰ ἔχουν ὀβλες πέτσινας ὄχι ἀπὸ λάστιχο.

Ὁ καιρὸς δὲν πρέπει νὰ σᾶς σοβίξῃ καθόλου. Ἐν ὄσῳ νοιώθεσθε ζεστὰ και καλὰ και ἀλλάξετε εὐθὺς μὸλις γυρίσατε, ἢ ὑγρασία τῆ τοῦ κρύου δὲν ἡσποροῦν νὰ σᾶς κάμουν τίποτε.

Μόλις γυρίσατε γδύνεσθε, σφογγίζετε τὸ σῶμα σας ἐλαφρὰ με μιὰ πετσέτα, ἔπειτα πέρνετε ἓνα ζεστὸ λου-

τρό, εις τὸ ὅποιον ὄμως δὲν πρέπει νὰ μείνετε περισσό-
τερο τῶν πέντε λεπτῶν.

Μόλις ξυπνάτε τὸ πρωΐ, ανοίγετε διάπλατα τὰ πα-
ραθυρία καὶ πέρνεσαι μερικές δαθυῆς ἀναπνοῆς. Ἐπειτα
γυμνάσασθε τελείως καὶ κάνετε ὀλίγη γυμναστική γιὰ
νὰ δώσετε καλὴ κυκλοφορία στὸ αἷμά σας. Πρὸς τὸν
σκοπὸν αὐτὸν ἐλαφρὰ γυμναστική, ὡς ν' ἀνοίγετε τοὺς
φρακκίονάς σας καὶ νὰ τοὺς ἀνοθεύσετε σφίγγοντας τῆς
παλάμες πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι σας ἔπειτα νὰ τοὺς κατε-
βάσετε μέχρι τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν σας, εἶνε πολὺ
καλὴ.

Ἄν εἰσθε συνειθισμένοι σὲ κρύα λουτρά κάνετε τα
κάθε πρωΐ. Μιὰ κανάτα νερὸ κρύο μόλις ξυπνήσετε σ'
ὅλο τὸ κορμί θὰ σὰς κρατᾷ ὅλη τὴν ἡμέρα εὐδαίμονο.

Ἡμπερθεῖτε νὰ τρώτε εἰσδήποτε τροφῆ, ἀλλὰ πρὸ
τῆς γυμναστικῆς μὴν τρώγετε ἐκρυὰ φαγητά. Ἐπίσης
μὴ γυμνάσασθε εἰμὴ τουλάχιστον δύο ὥρας κατόπιν τοῦ
φαγητοῦ.

Νὰ πίνετε νερὸ πρὶν ἀπὸ τὸ φαγητό. Ἄν εἶνε δυνα-
τὸν, μὴν πίνετε τίποτε μετὰ τὸ φαγητό σας, ἰδίως ὄχι
νερὸ.

ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ κ. ΕΦΟΡΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τὸ φθινόπωρο μᾶς ἰσχύει μίαν ἐπίσκεψιν μεγάλης προ-
σκοπικῆς δραστηριότητος. Μαζὺ μετὰ τὴν θορυβευτικὴν ἐπί-
θεσιν στὸ Μακεδονικὸ, θὰ γίνῃ καὶ μία προσκοπικὴ ἐπίσκεψις
εἰς τὸ μέταπο τῆς Ἀττικῆς, ἡ δὲ ἐπίθεσις αὐτὴ θὰ κινήσῃ
τὴν εὐγενεστότεραν ἀμιλλαν μεταξὺ τῶν ὁμάδων καθὼς καὶ
μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν φυσικά.

Πρῶτα—πρῶτα μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν πολλῶν ἀρχηγῶν ἀπὸ
τὴν ἀποφικακὴ ἢ ἐπανόληψις τῶν συγκεντρώσεων Ἀρχη-
γῶν θὰ γίνῃ πάλι δυνατὴ. Περιμένομεν πολλὰ ἀποτελέσματα
ἀπὸ τῆς συζήτησεως τοῦ θὰ γίνουσι τότε, περιμένομεν τὴ
λῦσι πολλῶν προσκοπικῶν ζητημάτων σχετικῶν μετὰ τὴν
περιφέρειαν.

Καὶ μάλιστα κατὰ τὸ νέο κανονισμὸ τῶν ὑποβληθέντων
ὑπὸ τοῦ κ. Γιάντη, αἱ συγκεντρώσεις Ἀρχηγῶν θὰ λάβουσι
καινούργια μορφή, θὰ ἔχουσι μεγαλύτερη σπουδαιότητα, δι-
ότι εἰς τὸ μέλλον ἡ διεύθυνσις τῆς ἐσωτερικῆς προσκοπικῆς
πολιτικῆς Ἀθηνῶν θὰ εἶνε στὰ χεῖρα τῶν Ἀρχηγῶν τῆς
περιφέρειας. Θὰ ἔχωμε πάλι ἕνα ὥραϊο μέρος συγκεντρώ-
σεως εἰς τὸ νέο γραφεῖο τοῦ Ἐφόρου. Ἐλπίζω ὅτι θὰ συ-
νέλθουσι σὲς συγκεντρώσεις αὐτῆς πολλοὶ κύριοι, εἰ ὅποιοι
καὶ ἂν δὲν εἶνε ἀκόμη ἀρχηγοὶ, θὰ γίνουσι μετὰ τὸ καιρό.

Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν συγκεντρώσεων Ἀρχηγῶν ἐλπίζω

ὅτι θὰ γίνουσι τακτικὰ μαθήματα γιὰ ὅλους τοὺς προσκό-
πους Ἀρχηγῶν στὴν αἴθουσα τοῦ Ἱερονασοῦ, καὶ παρακαλοῦ
τοὺς κ.κ. Ἀρχηγούς νὰ ἐτοιμάσουσι ἀπὸ τώρα διάφορα ἐν-
διαφέροντα μαθήματα τῆς ἐκλογῆς των.

Εἰς τὸ γραφεῖο τοῦ Σ.Ε.Π. θὰ συγκαταστήθῃ λευκομα-
εῖς πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος Ἀττικῆς γιὰ
ὅλο τὸ μήνα. Ἐλπίζω ὅτι τὸ πρόγραμμα αὐτὸ θὰ περιλαμ-
βάνῃ καὶ μιὰ ψευδομάχη καθὲς μήνα.

Οἱ κ.κ. Ἀρχηγοὶ θὰ φροντίσουσι, εἰς εἰς δυνάμει, νὰ
περθεύσῃ εἰς το σχηματισμὸν Ἐπιτροπῶν Γονεῶν, καὶ θὰ
τοὺς ὑποστηρίξουσι καὶ θὰ τοὺς βοηθήσουσι εἰς τὴν ἐργασίαν
τῶν ὁμάδων. Ὅταν κατορθώσωμεν νὰ κινήσωμεν ζήτησιν
τὸ ἐνδιαφέρον τῶν γονεῶν τῶν προσκόπων μας, ἐνικήσωμεν
ἀσφαλῶς. Ἡ πείρα μου ἔχει δεῖξαι ὅτι μεταξὺ τῶν γονεῶν
θὰ ἔσονται πολλοὶ μέλλοντες ἀρχηγοί.

Ὁ προσκοπισμὸς πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ στὰ διάφορα χω-
ρία, ὡς καὶ στὶς πόλεις Μέγυρα, Θήβαις, Λεβαδέαις, Χαλ-
κίδα κτλ. Ἦδη οἱ κ.κ. Ἀρχηγοὶ τῶν Α' καὶ Γ' ὁμάδων
ἀρχισα, μιὰ σπουδαία προσκοπικὴ λαομαχίαν, σχηματι-
ζόντες ὁμάδας εἰς τὰ Κελύβια καὶ εἰς τὸ Μαρκιόπουλο. Σ'
αὐτὴν τὴν ἐργασίαν περιμένομεν ὅτι θὰ μᾶς βοηθήσῃ πολὺ
τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν στέλλοντας ἐγκυκλίους
πρὸς τὰς ἐπιτοπίους ὑφῆες, καὶ ζητῶντας τὴν συνδρομὴν
των. Ἐπίσης ἐλπίζομεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας
θὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐγκυκλίον πρὸς τοὺς
κ.κ. διευθυντὰς ὅλων τῶν γυμνασίων καὶ σχολείων Ἀττι-
κῆς καὶ Βοιωτίας.

Ἄλλο ἐνὸς κομμὸ τοῦ ὁποίου αἱ εἰσπραξίσεις θὰ διατεθῶσι
μέρος εἰς τὰ παιδιὰ τῶν πονόντων καὶ μέρος διὰ τὸ Σῶμα
Προσκόπων Ἀττικῆς, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μπερθεύωμεν νὰ
προσδοκῶμεν καλὰ τὸ Ταμεῖον τοῦ Σώματος Ἀττικῆς.
Ἦτοι ὁ ὄριζον τοῦ φθινοπώρου λάμπει μετὰ ὥραϊες ἐπι-
δες. Ἄρκει ἡ συνεργασθῶμεν εὐακρινῶς ὅλοι ἡμεῖς καὶ θὰ
ἐπιτύχωμεν θαυμάσια ἀποτελέσματα.

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΛΕΚΕΛΕΣ ΦΡΟΥΤΩΝ

Ἐάν ποτε κατὰ λάθος λερῶσατε τὸ τραπέζι μάντιλο
μετὰ φρούτων, σκεπασίτε ἀμέτῃ τὴ σκηνὴν ἀπὸ κόλλησι
ἀμέσως ἐπὶνω εἰς τὸν λεκέ. Ἀφήσατε το δια μερικὴς
ὥρας καὶ θὰ εἰδῆτε ὅτι ἔχει ἐξαλείψῃ τὸν λεκέ.

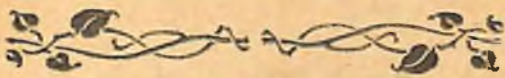
ΑΚΟΜΗ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ

- Α'. Πρόσκοπος.—Φαντάζετα: τίποτε χειρότερο ἀπὸ
τὸ νάσαι φεῖδι καὶ νὰ σοῦ πονᾷ ἡ κοιλιά;
- Β'. Πρόσκοπος.—Πῶς! Νάσαι σκαπαναποδαροῦσα
καὶ νάχης σὲ κάθε πόδι κάλους! . .

ΣΤΕΑΝΕΤΕ ΣΤΗ «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»

Τακτικὰ φωτογραφίας, προσκοπικὴ στίσις, προσκοπικῆς ἱ-
στορίας καὶ προσκοπικὴ κίνησις. Τὸ περιοδικὸν ἔχει πᾶς στή-
λας του, ἀνοικτὰς εἰς ὅλους.

ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ

ΣΚΕΦΟΝΤΕ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ...

Πέντε χρόνια τώρα παρακολουθούμε τον τρομερό πόλεμο και πολλοί από μας συνείδησαν την ιδέα τόσο ώστε άκουσαν ίσως εις την ανάγνωση των ανακρινωθέντων ή τη χαρά που δίνει ή ειδησι ή περιγραφή μιας νίκης των δικών μας όπλων ή των συμμάχων μας—και αληθινά παντού όπου κι' αν στραφούμε τώρα έχουμε μπροστά μας την εικόνα μιας νίκης που διαρκώς και απλώνεται, κάθε μέρα μας φέρνει και μια νέα επιτυχία της υποθέσεώς μας. 'Αλλ' ως σκεφθούμε πέρα από τα ανακρινωθέντα, πέρα ακόμα κι' από της ευτυχημένες στιγμές που μας δίνουν ή επιτυχίες ή δικές μας και εκείνες των συμμάχων μας. 'Ας σκεφθούμε τη σημασία της τρομεράς αυτής αιματοχυσίας. 'Ας σκεφθούμε την ηρωική αυτοθυσία των Βέλγων και των Σέρβων, την ανεξάντλητη, άθόανατη όρμη των Γάλλων, την ακατανίκητη επιμονή μιας φυλής που εξεκίνησε από όλα τα μέρη του κόσμου κι' έχυθησε σ' όλα τα μέρη του κόσμου προσφέροντας παντού άφθονο το φρόνο του αίματος—τη σταυροφόρα της αγγλικής φυλής, το σφρίγος και τον ενθουσιασμό μιας νέας φυλής που ή όρμη της έδωσε νέα κίνησι στον αγώνα—τη μεγάλη των Αμερικανών κάθοδο, ως σκεφθούμε το αίμα άθωνων γυναικών, παιδιών και γέροντων που χύθησε άφθονο, ως σκεφθούμε όλους τους ιερούς νεκρούς και ως πούμε γιά τί έγιναν όλες αυτές ή θυσίες: 'Τί σχέση έχουν τα παιδιά με τον αγώνα αυτόν;

ΓΙΟ ΣΑΣ Η ΔΑΦΝΕΣ !

Βέβαια ή ανθρωπότητα αγωνίζεται και αιμάσσεται για μια καλύτερη ανθρωπότητα. 'Οτι ετοιμόρροπο, ψεύτικο, σάπιο, γκρεμίζεται σ' έναν τρομερό σεισμό που παρασύρει εκατομμύρια άθων ανθρώπων, οι οποίοι πρόθυμα προσφέρουν ότι πολιτισμότερο έχει ο άνθρωπος—τη ζωή τους, για έναν καλύτερον κόσμο. 'Αλλά σε ποιόν χρεία θα παραδοθή ο καλύτερος αυτός κόσμος; Ποιοι θα θερίσουν τους καρπούς των αγώνων αυτών; Για ποιους δρέπονται ή νέες αυτές δάφνες; Για ποιους άλλους παρά για σάς, παιδιά, τους πολίτες της αύριον; Σκεφθήτε ότι ποτέ άλλοτε στην ιστορία όλης της ανθρωπότητας δεν έγινε τέτοιος πόλεμος, ποτέ άλλοτε δεν προσφέρθησαν τόσες τεράστιες θυσίες για τη ζωή της αύριον και θα ιδήτε πως είσθε μέσα σ' όλη την ιστορία, σεις, να προνομιούχα παιδιά χάριν των οποίων οι πατεράδες σας, οι μεγαλύτεροι σας, αγωνίζονται όχι με τον ιδρώτα του προσώπου των μόνο, αλλά με το πολύτιμο αίμά τους. 'Αλλ' ή εξαιρετική κληρονομία που θα άρεσθ ή εις τη νέα γενιά απαιτεί και εξαιρετικούς ανθρώπους. 'Ο καλύτερος κόσμος θέλει και καλύτερους πολίτες.

'Αλλά σί έννοούμεν καλύτερους πολίτες; 'Τί άλλο παρά άνθρωπος των οποίων οι σωματικοί, πνευματικοί και ήθικα ικανότητες έχουν καλλιεργηθεί επαρκώς; 'Όλα τα παιδιά ξέρετε πως ότι ή τριπλή αυτή καλλιέργεια με μια λέξη λέγεται προσκοπισμός. Δεν έχετε λοιπόν να έρευνήσετε πολύ για να βρήτε που θα την επιτύχετε. 'Ο προσκοπισμός σας περιμένει με διάπλατες της θύρες.

ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ

Νά επί τέλους που άλλοι παραθερίσαντες κάπου και άπερλάσαντες της όμορφιάς του έθνους ή της θάλασσας

και άλλοι, όλιγώτερον προνομιούχοι (πλήν των προσκόπων που όλοι—άλλοι περισσότεροι άλλοι λιγότεροι δεν έμειναν χωρίς έαση) πηδώντες από τη μια ζεστή μέρα στην άλλη, κυνηγούντες την ήμέρα την ισπανικήν γρίπη και τη νύχτα τα κενούπια και τους κορούς άράζουμε εις την έπαχή που λέγεται «έναρξίς των σχολείων». Βλέπω όμως μερικά παιδιά να κατσειδιάζουν και να λένε: «'Ούφ! 'Πάλι το σχολείο. 'Τί μεπιάς.» Τα παιδιά αυτά που αισθάνονται άπροθυμία για να ξαναρχίσουν τα μαθήματά τους θα ήθελα να εξεφράζαν την άπροθυμία των σ' έναν που δεν έμαθε γραμματα ή που έμαθε λίγα γραμματα και είναι βέβαιος πως θα έπαυαν να είνε άπρόθυμα. Λιγώτερο άπρόθυμοι θα είνε φυσικά οι πρόσκοποι, γιατί ξέρουν ότι και κατά τη σχολική περίοδο θα έχουν και τα παιχνίδια τους και τας συγκεντρώσεις των και τας εκδρομάς των και τας διασκεδάσεις των και ότι επιθυμεί ένα παιδί. Και μάλιστα θα ήταν μια πολύ καλή πράξη εκ μέρους κάθε προσκόπου να πιάση κάθε παιδί που έχει άπροθυμία να ξαναπάη σχολείο και να το κάμη πρόσκοπο. Πώς; 'Απλούστατα. Πές του γιατί είσαι πρόσκοπος, πές του γιατί σ' άρέσει ο προσκοπισμός, πές του τί σου προσφέρει ο προσκοπισμός και άφου του τα πής όλ' αυτά θα τον χάσης από τα μάτια σου. Θα πρέξη να έγγραφη. Και μόλις γίνη πρόσκοπος θα γίνη και καλός μαθητής, γιατί θα ιδή για ποιο λόγο πρέπει ν' αγαπά και το σχολείο του και τους δασκάλους του.

ΤΑ ΝΕΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕΣ

Τα κεντρικά γραφεία του Σ.Ε.Π. καθώς και τα γραφεία της περιφέρειας Αττικοβοιωτίας μεταφέρονται επί της οδού Νίκης αριθμός 11, πίσω από το θέατρο των Διονυσίων, στη πλατεία του Συντάγματος. Τα νέα γραφεία περιλαμβάνουν μια μεγάλη αίθουσα δια τας συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, έπειτα έρχεται το γραφείο του Γενικού Έφόρου και τα γραφεία του Αγγλου οργανωτού κ. Γκόντμ, ενόσω παραμένει στην Ελλάδα. Στο ίδιο πάτωμα θα είνε και τα Γραφεία της «Ζωής των Προσκόπων», προς την όποιαν κάθε περιθε μούσειυσιν δηλ πρέπει ν' απευθύνεται, διότι το περιοδικό όπωσ παράγεται και κάθε άλλη ύπηρεσία του σώματος άποτελεί ιδιαίτερο και ξεχωριστό τμήμα με δική του ύπηρεσία. Είς το παραπάνω πάτωμα θα είνε το γραφείο του Έφόρου της Αττικοβοιωτίας, έπειτα τα Γραφεία του Γενικού Γραμματέως καθώς και το γραφείο του γραμ. ματέως και του λογιστού. Είς το υπόγειον θα είνε ή άποθήκη του σώματος. Τα γραφεία έχουν και μεγάλη αίθουσα ή όποια θα χρησιμεύη ως ιδανικόν έντευκτήριον δια τους διαφόρους άρχηγούς τους επισκεπτομένους την πρωτεύουσαν. Είς το έντευκτήριον αυτό θα βρίσκουν μια καλή βιβλιοθήκη, δικά μας και ξένα περιοδικά και πρό παντός την πσιό εγκάρδια και ειλικρινή ύποδοχή. 'Ισως άσφότερα γίνη και ειδική λέσχη με άρχηγούς και ένειματάρχας.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΕΦΟΔΙΑ

'Όσοσ περιφέρειες επιθυμούν να προμηθευθούν προσκοπικά εφόδια πρέπει να κάμουν της παραγγελίας των τώρα εις το κεντρικόν γραφείον του Σώματος ('Οδός Νίκης, άρ. 11). Είς το επόμενον φύλλον θα δημοσιεύωμεν και τιμοκατάλογο των ειδών, των οποίων όμως μπορείτε να επιτύχετε στέλνοντας ένα δελτάριο και ζητώντας τον εις το κεντρικόν γραφείον. Τα εφόδια αυτά ήρθαν με πλαίο της κυβερνήσεως από την 'Αγγλία και πωλούνται εις την ίδια ακριβώς τιμή που πωλούνται και στην 'Αγγλία χωρίς την παραμικρά επεβάρυνσι.

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Α Τ Τ Ι Κ Η Σ

Ἡ σπουδαιότερα ὑπηρεσία τῶν ὁμάδων Ἀττικῆς, ἡ ὁποία ἐσυνεχίσθη καὶ τὸν μῆνα Αὐγούστου ὁλόκληρον καὶ ἐξακολούθει μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας εἰς τὴν Ἀκτοφυλακίαν Σαρωνικοῦ. Εἰς τὰ ὠρισμένα φυλάκια τὰ ὁποία ἐνεπιστεύθησαν εἰς τοὺς καλοὺς μας προσκόπους ὑπὸ τῆς Πολιτείας, ὑπηρετοῦν οὕτω μετὰ ζήλου καὶ αὐτοθυσίας πραγματικῆς, ἡ ὁποία τιμᾷ ὄντως αὐτοῦς. Τίνας ὑπηρεσίας οὗτοι ἐκτελοῦν καὶ πῶς ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντα, τὰ ὁποία τιμᾷ τὸ Σῶμα καὶ αὐτοὺς τοῖς ἀνέστηκεν ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία, δὲν εἶνε ἐπιτετραχημένον ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των νὰ ἐκθέσωμεν, εἰς ὅσους ὁμοῦ ἠτύχησαν νὰ πλησιάσουν τὰς ἐγκαταστάσεις των ἀφῆκεν ἀληθμονήτων ἐντύπωσιν ἢ τάξιν, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς αὐτὰ, ἡ καθαριότης, ἡ ὁποία ἐκσιλεύει εἰς ἕλην τὴν περιοχὴν των, ἡ μεθοδικότης καὶ ἡ ἡσυχία, μετ' ἧς πᾶσα διαταγὴ ἀνωτέρου δίδεται καὶ ἐκτελεῖται. Ὁ διοικητὴς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἑγὼρος ὁμάδων Ἀττικοβοιωτίας κ. Μπέλλη εἶνε τελείως εὐχαριστημένος. Ὁ δὲ μετ' αὐτοθυσίας ὑπεριγράπτου ἐργαζόμενος πρὸς ὀργάνωσιν τοῦ Σώματος ἑφορος ὁμάδων Μάτζεστερ κ. Γκάντεμ τὰς Κυριακὰς διέρχεται ἐν μέσῳ τῶν ἀκτοφυλάκων, περιερχόμενος δὲ τοὺς πλησιετέρους συνοικισμοὺς αἰσθόμενος τὰ ἔθνη καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ αἰσθηματα καὶ τὰς διὰ τὸν προσκοπισμὸν διαθέσεις τῶν κατοίκων, ἵνα σχηματίσῃ ἀσφαλῆ γνώμην περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ προσκοπισμοῦ καὶ εἰς τὰ χωρία. Ἡ διαίτη δὲ ἀποκλίνει εἰς τὸ φυλάκιον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκει πάντοτε ἑσόμενον τὸ κρεβάτι του ἐπάνω εἰς ἕν ὑψηλὸν πευκὸν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναβαίνει μετ' ἀνεμόσκαλα, τὴν ὁποίαν ἐπιτοσίως κατεσκεύασαν οἱ πρόσκοποι. Ἀληθμονήτοι: θὰ εἶναι αἱ ὥραι, τὰς ὁποίας οἱ πρόσκοποι καὶ οἱ ὀαθυμόφοροι διέρχονται μετ' αὐτοῦ καὶ πολλὴ ἡ εὐγνωμοσύνη των διὰ τὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας ἀποκομίζου ἐκ τῆς μετ' αὐτοῦ ἀναστροφῆς καὶ τοῦ παραδείγματός του.

Τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου οἱ ἀκτοφυλακὲς ἐτιμῆθησαν καὶ διὰ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐν Ἑλλάδι Βρετανικῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς ὑποναύαρχου κ. Κλίφτον Μπράουν, ὁ ὁποῖος συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ὑπαπιστῶν του κ.κ. Λῶσεν καὶ Πασπάτη, τοῦ γενικοῦ γραμματέως κ. Μίνδλερ καὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἀκτοφυλακῆς κ. Μπέλλη ἐπιθεώρησε τὰ διάφορα φυλάκια καὶ ἀνεκρίνωσεν ἀρίστως ἐντυπώσεις, τὰς ὁποίας κατ' ἐντολήν του ἀνεκρίνωσεν ὁ διοικητὴς κ. Μπέλλη δι' ἡμερησίας διαταγῆς του πρὸς τοὺς ἀκτοφυλάκας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ διὰ τῆς αὐτῆς ἡμερησίας διαταγῆς του ὁ κ. Μπέλλη ἐξέβαλε τὴν ἀναρτισθεῖσα ἐν τῷ ὑποδιοικητῇ Π. Ἀλβανῷ, ἑφορον ὁμάδων Σόρου, καὶ πολὺτιμον συνεργάτην του, πρὸς τοὺς ἀρχηγούς Ἡσαίου καὶ Μαρσινοῦδαν καὶ τοὺς ὑπαρχηγούς Βαγιάνην, Βισάβην, Δημητριάδην καὶ Μελάν.

Δὲν ἐλείψαν ὁμοῦ αἱ εὐκαιρίαι εἰς τοὺς ἀκτοφυλάκας προσκόπους ν' ἀποδείξωσι καὶ τὴν εἰς ἕτερα ἐργα εἰδικότητά των καὶ ἐπίδοσιν. Ὅτῳ ἀναγαρήσασα ἀπὸ

Γλυφάδα τὴν . . . Αὐγούστου, οἰκογένεια, ἣτις εἶχε κατασκηνώσει ἐντὸς τοῦ δάσους εἰς ἀπόστασιν ἀρκετὴν ἀπὸ τοῦ ἀρχηγείου κατέλειπον, τὴν εἶχε χρησιμοποιοῦσαι πύραν, οὐχὶ τελείως ἐσβεσμένην. Ἡ πύρα ἢ μάλλον ἡ ἀνθρακία ἐκεῖνη ἀναρρπισθεῖσα ὑπὸ τοῦ πνεύσαντος μ.μ. σφοδροῦ ἀνέμου μετέδωσε τὸ πῦρ εἰς τὰ παρ' αὐτὴν πευκύφυτα. Εὐτυχῶς ἀντιληφθεῖσα ἡ προσκοπικὴ περίπολος τὸν ἀπειληθέντα κίνδυνον ἐκάλυψε τοὺς προσκόπους τοῦ ἀρχηγείου καὶ τοῦ πληθῆος φυλακίου καὶ διὰ συντόμου αὐτῶν ἐργασίας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῶν ἀκτοφυλακῶν κ. Ἀλβανῷ προσλήφθη μέγα κακόν. Ἐπίσης ὁμοῖον κίνδυνον οἱ πρόσκοποι τοῦ αὐτοῦ φυλακίου ἀπέτρεψαν τὴν 26 Αὐγούστου, κατασθέντες ἐγκαίρως πυρκαϊᾶν μεταδοθεῖσαν ἐκ πυρᾶς κωνητῶν εἰς συστάδα τριάντων παρακειμένων εἰς τὸν πευκῶνα τοῦ δάσους τῆς Γλυφάδας. Διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ταύτην ἐνέργειαν τῶν προσκόπων καὶ θαυμάσιον τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ πρώτου φυλακίου ὁ ἑφορῶν Ἀττικοβοιωτίας κ. Μίνδλερ δι' ἡμερησίας αὐτοῦ διαταγῆς συγκαλεῖ αὐτοὺς.

Πλην τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀκτοφυλακῆς οἱ ἐν Ἀθήναις παραμείναντες πρόσκοποι ἐργαζόμενοι ἀνεκρῶς ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν ἦτος Ο. Α. κ. Πρόκον καὶ ὑπὸ τὰς ἡδηγίας τῆς διευθύνσεως τῆς Λαϊκῆς Ἰρραπέλης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς διαφημίσεως τοῦ δανείου τῶν ἐντόκων γραμματίων, παραχωρηθέντες αὐτοῖς πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης μετὰ τῶν αἰθουσῶν τοῦ παρὰ τὴν Λαϊκὴν Τράπεζαν μεγάλου καταστήματος τῆς Γενικῆς Τραπεζῆς, εἶτι δὲ ὡς ἀγγελιαφόροι εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, τὴν Ἀδελφὴν τοῦ Στρατιώτου καὶ τὸ Γραφεῖον ἀλλολογραφίας αἰχμαλώτων.

Κατὰ τὰς ὠρισμένας ἡμέρας συνήρχοντο τακτικῶς αἱ ὁμάδες εἰς τὰς ἐν τῇ λέσχῃ των συγκεντρώσεις, ὅπου ἐτελεῖτο προσκοπικὴ καθαρῶς ἐργασία, κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς ἐξετελέσθησαν πολλὰ ἐκδρομαὶ ὑπὸ τὰς ἡδηγίας τῶν ἀρχηγῶν κ.κ. Φέστον, Πρόκου, Παπανικολάου, Καρρά, Στέν, Ζαγοριανῶ, Πάπρη καὶ τοῦ ὑπαρχηγοῦ Γκάτ. Ἐλαβε δὲ χώραν καὶ γενικὴ ἐκδρομὴ τῶν ὁμάδων Ἀθηναίων μετ' ἀσκήσεων ἐλιγμῶν καὶ μεγάλων προσκοπιῶν καὶ παρῆναι ἀνεγνώσεως ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἑφορῶντος Ἀττικοβοιωτίας τὴν 31ην Αὐγούστου, τὴν ὁποίαν κληροκλήθησε καὶ ὁ φιλελληνικώτατος καὶ προσκοπικώτατος κ. Γκάντεμ.

Οἱ παραμείναντες ἐν Πειραιῶι πρόσκοποι ἐξηκολούθησαν ἀσκήσιμοι ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἑφορῶντος ἐκδρομῶν Πειραιῶς κ. Κόντερη εἰς τὴν ἐν Καματερῶ τῆς Σαλαμίης θερινὴν στρατόπεδόν των, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπεσκέφθησαν αὐτοὺς καὶ οἱ τῆς ὁμάδος Σαλαμίνοιο καὶ τῆς τῆς Ἀθηνῶν.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ἐνεκα τῆς συσσωρευθείσης μεγάλης ἐργασίας εἰς τὰς ὁμάδας προσκόπων Μακεδονίας δὲν εἶχαμεν λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τῆς δράσεώς των κατὰ τὰς τελευταίας ἡβδομάδας. Ἐκεῖνο μόνον, τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν εἶναι ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς γενεμένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ κ. Δαγμῆ ἐπιθεωρήσεως. Ἡ ἐπιθεωρησις ἐγένετο ἐν τῷ ἀπεραντῆρ Γυμναστηρίῳ τοῦ Γυ-

μναστικός Συλλόγου «Ηρακλής», παρουσία και του Δημάρχου κ. Αγγελάκη, του Προεδρείου της «Αδελφής του Στρατιώτου», του Αρχιερρέβινου και άλλων επιστημόνων. Ο Γενικός Αρχηγός μετά του Γενικού Διοικητού προσήλθεν την 6 και 30' μ.μ. και προσέθη εις την επιθεώρησιν των παρατεταγμένων προσκόπων υπερτριάνων τα ομάδων υπό τουζή ήχους της μουσικής των υπό των έφορων κ. Θαλασσινόν ομάδων Έδέσσας. Ο Γενικός Αρχηγός κ. Δαγκλής ηύχαριστήθη μεγάλως διά τας προόδους, τας οποίας επέτελεσαν οι καλοί πρόσκοποι, και συνεχάρη επανειλημμένως τον επί κεφαλής της όλης εργασίας έφορον Κεντρικής Μακεδονίας κ. Πέταν.

ΛΕΣΒΟΥ

Αί ομάδες Λέσβου μετά τήν διάλυσιν του θερινού στρατοπέδου των επανέλαθον τας τακτικάς προσκοπικάς εργασίας των.

ΠΑΦΟΥ

Μετά μεγάλου επίσης ζήλου εργάζονται αι ομάδες προσκόπων Πάφου υπό τήν διαίτησιν του έφορευόντος αρχηγού κ. Α. Φιλίππου.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κατά τήν έν Ιωαννίνας τελευταία διαμονήν ο Γενικός Έφορος του Σώματος κ. Κ. Μελάς επέθεώρησε τούς πρόσκοπους της όρτισυστάτου ομάδος και έμεινε τελείως ευχαριστημένος από τήν εργασία του αρχηγού της, εργαθέντος υπό τας οδηγίας του καλού φίλου της Ελλάδος προξένου της Αγγλίας αυτόθι κ. Τσέφυ. Μετέφερε δε ο κ. Γεν. Έφορος και του συσταθέντος έν τώ κήπω της προσκοπικής λέσχης στρατοπέδου.

ΒΑΘΥ ΣΑΜΟΥ

Η του Βαθέος Σάμου ομάδα υπό τον κ. Πατρόπουλον εργάσθη και κατά τον μήνα Αύγουστον τακτικώς και έν τή Λέσχη και εις τό ύπαθρον. Τήν δε 21 Αιγούστου εξέδραμην εις θέσιν Καλάμι, όπου κατασκηνώσε πλησίον της θαλάσσης επί δεκαήμερον. Κατά τό διάστημα της κατασκηνώσεως ταύτης έγινοντο διαγωνισμοί μεταξύ προσκόπων και μεταξύ ένωμοστίων και άλλη προσκοπική εργασία, δι' ην ο κ. Γεν. Έφορος συνεχάρη τον κ. αρχηγόν. Πλήν ταύτων και εις άλλην προσκοπικήν εργασία επέδόθησαν οι πρόσκοποι βοηθούντες εις τας ύπερ σής «Αδελφής του Στρατιώτου» και της «Περσέως» εισπράξεις συνδραμών.

ΝΕΟΝ ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ

Ωσαύτως ή ομάδα Νέου Καρλοβασίου Σάμου εργάσθη μετά ζήλου πολλού υπό τον δραστήριον αρχηγόν της κ. Γ. Κηπιώτην κατά τον μήνα Αύγουστον. Πλήν της τακτικής προσκοπικής εργασίας έγινοντο και τριήμεροι κατασκηνώσεις, καθ' ός οι πρόσκοποι ησχρήθησαν εις την σκηνοπηγίαν και νυκτερινάς ασκήσεις. Τήν δε 25ην του μηνός έβρυσαν τέλειον στρατόπεδον, εις τό ύπαιθρον παρέμειναν μέχρι της 27ης, ασκούμενοι κατά τα τήν ήμέραν και τήν νύκτα εις διάφορα προσκοπικά παίγνια και ασκήσεις.

ο Γλάρος

Πρόσκοποι,

Μή ξεχνάτε τήν καλήν πράξιν κάθε μέρα. Όσο μικρή και αν είναι, θάνε πάντα πολύτιμη και θ' αξίζει νά τήν κάμετε.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

ΤΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Εις αυτό λαμβάνουν μέρος δύο ένωμοστίαι. Οι πρόσκοποι από τήν μιά μεριά φορούν μιά κόκκινη ταινία γύρω στο μανίκι των, ένώ οι άλλοι γαλάζια. Εις ένα «κόκκινο» Πρόσκοπο δίδεται μιά θέσι από τήν όποία φαίνεται εύκολα από όλόγυρα. Εκδίδει συνεχώς πάνω κάτω επί ενός χώρου δέκα μέτρων μήκος επί μίαν όσα. Πάνω στο στήθουςτου σαρει ένα πίνακα γάρντιν τετράγωνο (κρεμασμένον από τό λαιμό) με ένα σήμα. Κάθε φορά που αναθοκαπέθη τήν απόστασι των 10 μέτρων 10 φορές αλλάζει και τον πίνακα. Έχει όλους όλους δέκα τέτοιους με ξεχωριστό σήμα στον καθένα. Κάτι σαν τα έξής λ. χ.

T O H M O L C A O X
Z Ψ R S κ.τ.λ.

Ο «γαλάζιος» πρόσκοπος πρέπει νά σαρθη κοντά χωρίς νά ιδωθη και νά λαβαθη σημείωσι από κάθε σήμα που βλέπει στον πίνακα με τή σειρά του. Ένα μίλλι μακριέρα με τον ίδιο τρόπο ένας «γαλάζιος» πρόσκοπος φυλάει σιωπώς, με διάφορα σήματα όμως, και τον κατασκοπίζει ένας «κόκκινος» πρόσκοπος, γράφοντας κάθε σήμα που ιδεί. Οι σκοποι υό των δύο πινάκας των αλλάζουν οι άλλοι έως πένους χιλιόμετρας μεταξύ των. Αιχμαλώτης λογίζεται εκείνος ο πρόσκοπος που του αφήρεσαν τήν χρωματιστή ταινία. Θεωρείται «νεκρός» και βγάνει από τό παίγνιδι. Όρος δέν υπάρχει όσον αφορά τον αριθμό των αιχμαλώτων που πρέπει νά συλληθηούν. Ο ένωμοστάρχης όμως όρίζει πόσοι κατασκοποι θα πάνε νά διαβάσουν τά σήματα. Στο τέλος του παιγνιδιού κατατάζονται αι αναφοράι. Κάθε αναφορά που είναι σωστή κερδίζει ένα βαθμό. Οι πρόσκοποι που στέλλονται κατασκοποι πρέπει νά δώσουν τό λόγο τους ότι δέν θ' αντιγράφουν ο ένας από τον άλλον τας αναφοράς αυτάς. Το παίγνιδι αυτό στην έκτέλεσι είναι πολύ ενδιαφέρον και πολύ ζώηρο.

ΕΧΕΙΣ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΙΔΕΑ :

Στείλέ την στη «Ζωή των Προσκόπων». Θα τήν δημοσιεύω ευχαρίστως και θα τή μάθουν χιλιάδες παιδιά.

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ

Κάμετε ένα φίλο σας να έγγραφη συνδρομητής (3 δρ. το χρόνο). Ίδου μιὰ καλή πράξις.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ Σ. Ε. Π.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΗΠΕΙΡΟΥ

Υπό του Δ. Συμβουλίου διορίσθησαν μέλη τῆς Π. Σ. Η. οί κ. κ. Γ. Μπαρτζώπουλος, νομάρχης, ὡς πρόεδρος, Ιωαννίδης, δήμαρχος, Κ. Γραβάκος, εισαγγελεὺς καὶ Ν. Βλαχλαϊδης, δικηγόρος.

ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΥ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου προήχθη εἰς ἀρχηγὸν ὁ ὑπαρχηγὸς Ράνιος Σπυρίδων καὶ εἰς ὑπαρχηγὸν ὁ ὑπαρχηγέων ἐνωμοτάρχης Μίνδλερ Γεώργιος. Δι' ἀποφάσεως δὲ τοῦ Ἐφόρου Ἀποκοκοιωτίας κ. Μπέλλη ἐτοπθεύθη ὁ μὲν πρῶτος ὡς ἀρχηγὸς τῆς 8ης Ο. Α. ὁ δὲ ἕτερος ὡς ὑπαρχηγὸς τῆς 3ης Ο. Α. Ναυτοπροσκόπων.

Ο κ. ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΦΟΡΟΣ τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων κ. Κ. Μελέτις ἀνεκλήθη εἰς τὸ Π. Ναυτικόν. Μετέβη δι' ἀεροπλάνου εἰς τὰ Ἰωάννινα πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκεῖ ὁμάδων. Τὴν 11 Σεπτεμβρίου ἀνεχώρησε διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ ἦν Ἀγγλίαν, μαζὺ μὲ τὸν υἱὸν τοῦ κείνου Μιχαὴλ Μελέα, ὁ ὁποῖος μέλις διορίσθη ὑπαρχηγός. Οἱ Πρόσκοποι τοῦ Λονδίνου ἐτοιμάζουν μίαν ὥραιαν ὑποδοχὴν διὰ τὸν διαπρεπεῖ ἰδρυτὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Προσκοπισμοῦ.

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον τὰ ταξείδια τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν εἰς τὴν Ἑυρώπην καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, διότι ὁ Μητροπολίτης Μελέτιος ὑπεστήριξε πολὺ τὸν προσκοπισμὸν εἰς τὴν Κύπρον καὶ δὲν θὰ λείπῃ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ προσθέσῃ τὴν εὐνοίαν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ ἔθνικόν μας ἔργον.

Ο ΤΕΡΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ Κος ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ἔχει διορισθῆ Προσβεβητὴς τῆς Ἑλλάδος παρὰ τὰς Σκανδιναβικὰς Δυνάμεις. Οὕτως ὁ Ἑλληνικός Προσκοπισμὸς χάνει, προσωρινῶς τουλάχιστον, ἓνα θεομὸν καὶ ἐνεργητικὸν φίλον. Αἱ εἰχαὶ τῶν προσκόπων θὰ τὸν ἀκολουθήσουν εἰς τὴν νέαν θέσιν του.

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΟΜΑΔΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ (Αἰγύπτου) παρέμεινε ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἔπειτα ἐφυγε διὰ τὸ Μέταλλον. Ὁ κ. Πιλαδάκης ὑπηρετεῖ ὡς ὑπολοχαγὸς διεομηνεύς. Εἰς τὸ ἴδιον Σώμα Στρατοῦ ὑπηρετεῖ ὡς λοχίας ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Α' Ὁμάδος Ἰωαννίνων κ. Α. Μεσσηνέλης.

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΣΥΡΟΥ κ. ΑΛΒΑΝΟΣ ΠΑΤΡΟΚΛΑΟΣ μετὰ βραχείαν διαμονὴν εἰς τὴν Σύρον, ἐπέστρεψε εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἔχει διορισθῆ καὶ ἐφορος βοηθός, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν Διοίκησιν τῆς Ἀκταφιλανθῆς Σαρωνικοῦ.

ΜΕΤΑΣΥ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ τραυματισθέντων εἰς τὴν μεγάλην ἐπέθεσιν τοῦ Μακεδονικοῦ εὐρίσκειται καὶ ὁ πρῶτος ἀρχηγὸς μιᾶς ὁμάδος προσκόπων Χίου, ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Παπαμμανουήλ.

Μία ἐκτελεσμένη πράξις ἀξίζει ἐκατὸν σχεδιασμένες.

ΣΥΝΤΟΜΙΑ

Ἐνας πρόσκοπος παρουσιάζεται γιὰ τὸ σχολιαστικὸν πολλῶν ἱστοριῶν καὶ διηγήσεων, ποῦ διαβάσει, ἐνῶ, μᾶς γράφει, θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ πῇ μὲ λίγα λόγια χίλια πράγματα. Καὶ μᾶς στέλλει τὸ ἑξῆς πρότυπον συντόμου διηγήματος.

Ἔτος—1918.

Τόπος—Ἀφρική.

Ἦρα—Μεσημέρι.

Σκηνή—Ἐνα παρθένο δάσος.

Δύο ἰσπεῖς.

Μιὰ λέαινα.

Δυὸ λυκόπουλα.

Γκρορ! τὸ θηρίον.

Ἄ, ἄ! οἱ ἰσπεῖς.

Μπαὺ μιὰ πιστολιά!

Ἐσώθημεν!

Ζήτωσω!

Γόαρσμο τῆς λεαινῆς.

Τὰ δυὸ λυκόπουλα στὸ Ζωολογικόν.

Τέλος.

Τὶ θὰ γίνονταν ἂν, ὅλα τὰ διηγήματα καὶ ἡ ἱστορία ἦσαν γραμμένε μ' αὐτὸν τὸν τρόπο;

Πρόσκοποι!

Περιμένουμε νὰ μᾶς στείλετε φωτογραφίες, σκίτσα, ἕνα ἀνέκδοτο μιὰ ἱστορία. Ὅτι ἐγκρίνεται θὰ δημοσιεύεται.

ΤΙ ΕΙΝΕ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ;

ΠΩΣ ΟΔΗΓΕΙΤΑΙ;

Ὁ «Ὁδηγὸς τοῦ Αὐτοκινήτου», ὁπὸ τοῦ κ. Ν. Α. Σάββα θὰ σᾶς τὸ πῇ ἀπλὰ καὶ λεπτομερῶς. Τιμὴ τοῦ βιβλίου 3 δρ. Διὰ τὰς ἐπαρχίας 3,50. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ παρὰ τὸ συγγραφεὶ κ. Ν. Α. Σάββα, ὁδὸς Χαρ. Τρικούπη 2. Ἐπίσης ἡμπορεῖτε νὰ ἐπιτύχετε τὸ βιβλίον καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων», Νίκης 11.

ΤΟ ΦΘΗΝΟΤΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» εἶνε μόνον 3 δραχμᾶς.

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

Ἐἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον λήγει ὁ Β' Διαγωνισμός. Τὰ ὄνόματα τῶν βραβευθησομένων καὶ ὄλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν.

ΠΩΣ ΘΑ ΤΟΞΕΡΕ!

Ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου στὸ μάρτυρα.—Γιατὶ κατὰ τὴ στιγμὴ τῆς συμπλοκῆς δὲν ἐσπευσε νὰ βοηθήσῃ τὸν παθόντα;

Ὁ Μάρτυς.—Ἐκείνη τὴ στιγμὴ δὲν ἤξερα, κ. Πρόεδρε, ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο θάταν ὁ παθὼν.

Κάθε πρόσκοπος εἶνε μίαν σφραγῖς τοῦ Σώματος.